

உ
சுவமயம்

ஸ்ரீ கற்பக விநாயகர் முறையீடு.
டயின்மலை முருகன் முறையீடு.
அரியக்குடி ஸ்ரீ நிவாசப்பெருமாள் திருவிழா
வாகனக் கவி.

குன்றுக்குடி என்னும்
மயூரகிரிக் கலம்பகம்.

அன்பளிப்பு

இவை

அமராவதி புத்தூர்
வயி. நாக. ராம. அ.

இராமனாதன் செட்டியாரவர்கள்

இயற்றியதை

ஈதுரை சந்தான விலாசம் பிரவரில் டைட்டில் பேஜ்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விளம்பிவூடு தைமீ 10,ந்தேசுக்கு 22-1-1899ல்
 நடந்த நகரக்கோயில் பிள்ளையார்பட்டிக் கும்பாபிஷேகத்
 சிற்பு முகநாள் மாலைப்பொழுதில் மிகப்பயங்கரமான
 பெருங்காற்றோடு மழைஆரம்பித்து, பல்லாயிரம்
 ஜனங்கட்கு இடர் செய்யவந்ததைத் தடுக்கும் பொருட்டு

ஸ்ரீ கற்பக விநாயக மூர்த்திக்கு முறையிட்டுப்பாடியகவிகள்

நிபந்தம் சூடி வென்று வாழ்கின்ற செல்வச் சிறப்பின் மிக்க
 மாநகர் சூடரின் புனைத்திசுழல் கற்பக மாவடிக்கீழ்க்
 நமதுங் கருடனு மன்னமுன் வெள்ளைக் களிமும் பற்குள்
 விநாயக துயிலப் புறம்பிடுக்தேவர் விழிப்பிரப்பவே. (1)

சுல்வாச நாட்டிய பூஞ்சோலை சிண்ணிறும் மண்ணுகின்ற
 சுல்வாச னுட்புல் மாருதங் சூடிவளர் கற்பகத்தைச்
 சொல்வாச நாட்டிய பூமலை சூட்புய தொண்டர் வையகம்
 இல்வாச னுட்டிவைப்பரர் கற்பகத்தை யிமைப்பவே. (2)

கற்றது சின்புகழ்ன்றி யொன் றில்லைஎங் கற்பகமே
 புற்றது நீமரு தங்குடி வாழ்க்கை யுணையுகற்று
 பெற்றது சம்புலும் பச்சைக் கொடியுமிப் பெற்றியினுந்
 சொற்றது வையக துக்குடும் பங்குளிர் சோலை யென்றே. (3)

சம்பா வயல்மரு தங்குடிக் கற்பகத் தர்நி யெய்தாய்
 கும்பாபி டேகஞ்செய் வேஞ்சிறி யேமன்பிற் கொண்டருள்வாய்
 வெம்பாபந் தீர்க்குஞ் சடைக்கங்கை யாற்றில் விழுந்து குளிக்
 தம்பா துகிலைப் பிழிவைவப் பாய்க்கிஓ தரிபதன்றே. (4)

முட்டிக்கொண்டாலு மீவாயி லீரத்தங் குதித்துவிழ
முட்டிக்கொண்டாலு மரிவாவி னுற்பலர் முன்கழுத்தை [காள்
வெட்டிக்கொண்டாலு மென்னுர்கொண்டுள் செம்பொன் விமைமலர்,க்
முட்டிக்கொண்டாலன்றி திற் காண்ப ரோ எங்கள் கற்பகமே. (5)

முசுத்திற் கரியினை நீவைத் திரக்கு முறைமை கன்றால்
சொசுத்திற் கரியபெறுஞ்சாந் துயில்மழை சிந்து யெங்கண்
முசுத்திற் கரியினைவைத்த னன்றன்று முழுத நான் வாய்
சுசுத்திற் குறைபுள் தரு மருதங்குடிக் கற்பகமே. (6)

முப்பத மாயமை நீ பொழிவாயம் முறையும் கன்றும்
பொய்யாமத வா திகள் போற்சத்த மேகம் பொழிதனிற்சுச்
சாய்ப்பு மாயுக்கொ லொபெறுஞ்சாந்தி தழையச்செய்வாய்
வாய்ப்பத மாயொளிசெய்யாந் தங்குடிக் கற்பகமே. (7)

வாய்ப்புடத் தூலிற் திர னுணைக் கஞ்சி மழைபொழிய
வாய்ப்புடக் கூடல் புரிந்துறதை காந்தன னன் மைந்தனீ
வெண்மடத் தெங்குடல் சிறைமுகில் காத்தெம்மை மெண்மைசெய்வாய்
சாய்ப்பா த் தேவர் தொழுமரு தங்குடிக் கற்பகமே. (8)

மாயவன் முன்னிவங் கொக்களைக் காக்க மழைதவிர் த்சாள்
நியவன் சொத்த மருதன் கதறும் சிலைபுற்றுத்
தாயவன் போல் இளங் கொக்களைமாரி தவிர் த்தனித்துக்
காயவன் செங்கதி றுங்காட்டி யான் எங்கள் கற்பகமே. (9)

ஆற்றுச்செடுந் திற்கு மோபுள் சிறுனும் பாற்றற் சிங்க
வற்றுக் கெடுந் திற்கு மோ இற் புலிப்பற ழீநிலப் புகழ்க்
கூற்றுக் கெடுந் திற்கு மோ சிற் றுயிர் நின் குழைச் செவியின்
காற்றுக் கெடுந் திற்கு மோ ஆற்ப மேகமெங் கற்பகமே. (10)

சாந்தியென் னும்பெருந் தும்பாயிடேகத் தடங்கடலை
நீந்தியெவ் வாயுகரையேறு வேமென்று சிற்சுமியாஞ்
சாந்தியில் வாய்ப்புந் காற்றடித்தாற் செயத் தக்க னுண்டோ
சாந்தியின் பெயிற்சு சூழ்மரு தங்குடிக் கற்பகமே. (11)

செய்து தலைக்கொண்டுள் சும்பாபி டேகநன் னுட் குறித்துத்
தம்புதல் வர்பெண்டி ரோடுவந் தானைத் தனுவைவலைத்
தம்பு தலைப்பெய் தலைப்பது கொண்டற் கடுப்பி தென்தே
சம்பு தலத்தெங்கு முழர்முந் தங்குடிக் கற்பகமே. (12)

செல்லென்று கேட்டி னியாங்கொஞ்ச மென்னினுஞ் சிவ்வைகையெ
அல்லென்று கூற வளப்பில்செல் சூழ்ந்தன யாராவவை
சொல்லென்று கேட்பது நீயே யெமது அயர்தவிர்ந்தாய்
கல்லென்ற முவிசொரிமுந் தங்குடிக் கற்பகமே. (13)

தாயிடைப் போகின்ற சேய்னைப் போன்றுள் சரணடைக்கை
மொழிடைப் போகின்ற வீத்தெரி யாமல் மயங்கு கிண்டித்
தீயிடைப் போகின்ற வெண்ணையொத் தேழுன் சிதறிடந்தேத்
காயுடைப் போ மனக் காரிரம் காத்தருள் கற்பகமே. (14)

முற்றிற்று.

இந்தப் பிரார்த்தனையின் பிரகாரம் மரையூர் காற்றும்
உடனே நின்று நிலவுத்தோன்றிப்பலர்க்கும் பெருங்
களிப்பு உண்டாயிற்று. சும்பாபிஷேக தினத்தன்று
ஸ்ரீ கற்பக விநாயகமூர்த்தியைத் தெரிவிக்கச் சூரிய
மூர்த்தியும் ஒன்பதாவது பாட்டிற் பிரார்த்தித்தபடி
ஆயிரங்கரங்களோடு தோன்றி விளங்கினார்.

மயின்மலை முருகன் முறையீடு

காப்பு.

சிந்திமுறை யிடுநகழ் செங்கைவடி. வேற்காணு
முந்திமுறை யீடுகங்கு முற்றவே—யார்த்திவாரர்,
சாலைபடி வேழந்தானமுருக் குங்குன்றைத்
தேவநாபடி வேழம் துணை.

நாற்றைம்பது அடி ஆரியப்பா.

- ஒழுமுட் சபர்கலக் காரிமுட் பகைவனின்
வாழ்மலர் கிற்பன வாழ்மலர்ப் பன்னிவிட்
டமகாற் புட் குலஞ்சிவகாலு லதத்திற்
பிணிபவிழ் தளவென் றவியபுக் குடைபு
5 செந்தா தனைஇப் பைர்தேன் றெவிட்பய
கணக்கறத் தேக்கிபும் பிணக்கறத் தேழிசைச்
பாட்டயர் சபம்புது கோட்டியர் பராசைத்
தேவநாங் குயினிங் காமா வருதியென்
றழைப்பன போலவட் பிழைப்பில கூவளிற்
10 சகர்ப்பி ஞாங்கரி னுகப்பொடு கேகய
மெல்லியற் கணிகையர் பல்லியற் சதுர்கொ
வந்தா சாரெனும் சந்தாச் சோலைமுழ்
மயின்மலை மேவிய வயின்மலை விலோசனக்
குறக்கொடி கரிப்பினு வுறத்தழீஇ மகிழ்ப்பெறு
15 கடம்பணி சுரறு தடம்புய தயாபா
பைக்கட் செவிக்கலன் முக்கட் புராதனற்
கிரும்பிர வைப்பொருள் தரும்பிர சாசனா
வெண்ணிலா வஞ்சகக் கண்ணிலான்மதலைபர்த்
கந்தகன் பின்வரு மிந்திர சூதுவாங்

- 20) கேறிய தேரியாத் தூறிய வோகையிற்
 மாகத் படாத்திய மாகதக் குரூஉக்கனிள்
 யாதவ குலேசதா மோதான் மருக
 ஆரணன் றருக்கிய காணர் தேறிமுற்
 பிரமெலாங் கணீரெனக் காமெலாங் கொண்டலுந்
- 25) குட்டிச் சிறைசெயாச் சிட்டித் தொழிவினை
 ரியற்றிமம் றதனையும் பயிற்றிய தேசிக
 நாயினுங் கடையனே னாயினும் பேரமுள்
 கோடலுக் கல்லனைற் பாடலுக் கொல்லுநொ
 ஆதலாற்கெழுமிய காதலாற் சிறியனேன்
- 30) முறையிடு பாட்டின நிறைசெவி யேற்குதி
 தந்தைமா தாவிரு முந்தைமாக் குராவரு
 மன்புறக் கலத்தலி னின்புறப் புறப்படுஞ்
 சக்கில சுமோணிதந் தொக்கபோ தாவயிள்
 வினைவழித் தோன்றிய நிகைவழி புலளுனென்
- 35) அஃறினைப் புகாது பஹவ மிழைத்தலிற்
 பெறற்கரும் பிறப்பினை அறற்கருங் கந்தம்
 கொடுங்கட் கூற்றுறழ் நெடுங்கட் காமரு
 கமலநாண் மரைபுரை விமலவாண் முகவெழிற்
 கடற் குமிழியை நிகர் படப்பகர் வார்புழைக்
- 40) கடுக்கையங் கண்ணியோன் உடுக்கையு மொவ்வா
 வெற்றிடைச் சிற்றிடைப் பொற்றொடிப் பேசையர்
 பூந்தாட் பணிந்தே மாந்தாட் படுவதற்
 காம்பற் போது தேம்பொழிந் தென்ன
 மொழிதரு மாற்றக் கழிதரு நெஞ்சக
- 45) முணர்ச்சியோர் வெஃகாப் புணர்ச்சியேக் கற்று
 வாளா விரகத்து மீளா நாகினின்
 வீழ்ந் தழிக் கிற்பதை யாழ்ந்து யுகிப்பிற்
 கழுவலுக் கமைந்த முழுமகன் கால்கவர்
 சேற்றைப் பூசிய வாற்றைக் கடுப்ப
- 50) விம்மையு மம்மையுஞ் செம்மை தபுத்துக்
 கந்தரங் கடாவு மிக்குரன் மானப்

- புரைசைக் கரிமிசையரைசரேத் தெடுப்பப்
 பலனிபோந் தகன்ற வவனி பொதுவற
 கல்லாண் டகையொடு பல்லாண் டளித்துக்
 55 கவிகையும் கொற்றச் சிவிகையுஞ் சடர்மலி
 யப்பிய விண்டொடர் திப்பிய சதனமுஞ்,
 சனூர்விதப் படையும் புதுமனூப் பிளிற்றுந்
 தென்றல் வந்துலவு மன்றலங் காவுந்
 பொறிக்குவ மிக்ஞும் வெறிக்குமுன் மாதர்ப்
 60 புல்லி விடாதுறங் கல்லி விரித்த
 சேக்கையு முதலாப் போக்கறு பெருவெந்
 னுற்ற கழற்காற் கொற்றவர் கோட்டியும்
 ஒன்றுஞ் சித்தியாப் பொன்றும் பான்மையும்
 உடுக்கக் கூறையும் படுக்கப் பாயலு
 65 மின்றி யிரப்பிற் சொன்றியீ சிற்பரோ
 அடர்கோற் றுக்கிப் பிடர்பிடித் துந்தி
 யின்னா செய்வரோ வென்னா வழந்து
 கர்சங் கடந்த வச்சந் தலைக்கொளீஇ
 நோய்ப்பசி தீயிற் றீய்ப்பத் தேம்பி
 70 வயிறு வெந் ஒட்டி யெயிறு காய்ந்து
 மிச்சி லருந்துங் கொச்சை மாக்களருந்
 துடிசு மாற்றலு மஞ்சு பெயலியைய
 உத்தமக் கவிபொழி வித்துவக் குழாங்களு
 பிறக்கு நீர்மையும் பிறக்கு மேனையபிற
 75 மாக்களும் விலங்கும் வீக்களும் யாவையுங்
 கழிதலும் சிரம்ப விழிவழி நாளுங்
 சுண்டுங் கேட்டும் பண்டைநூற் றேர்ந்தும்
 என்பு தோல் போர்த்துப் புண்புலால் பம்பி
 ஊற்றிருந் திழிமல நாற்ற மிகுந்து
 80 பட்டதன் பின்னருஞ் சுட்டெரிக்கும்புசை
 மூக்கைத் துளைக்குமிவ் வாக்கைப் பிறலிற்
 பொள்ளற் குடங்கரிற் பள்ளநீர் வதிந்த
 பெற்றியை யேய்ப்பப் பற்றிய வுயிர்மரீஇ

- இருத்தலை மறந்து கருத்தீதா ஶாமே
 85 புழிபுணர் கிற்கும் வாழி யுடம்பாத்
 தலைநடு மடநி நிலைகெடு செல்வத்
 தற வி யு மார்து மறவினை முற்றி
 அரிதலும் நின்றைத் துயிறலும் கருவியுத்
 நினைத்துணைப் போழ்சைதும் நினைத்துணைப் பெயர்ப்பு
- 90 கள்ள மீமா டுந்துநாந் துள்ள கெக்குருகி
 னின் டுகம் பராவும் சண் முகாம் புயமும்
 தவாகளி கொழிக்கும் துவாதச கயவையும்
 பன்னிரு பாதுவும் பொன்னிருங் கிழித்தலை
 ஓருங்கு நூற் விந்தையை மருங்கு தெரிச்சும்
- 95 வரைத்தீதா டைவரு நிரைக்குழை வீக்கழும்
 துண்ணா ளறிவினின் வெண்டலும் மாப்பும்
 பிலம்பும் சதங்கையும் புலம்புகிண்கிணியுந்
 தண்டையும் வாகையங் கண்டையுந் சத்தித்
 துணமீத் தெற்குஞ் சானசா கசுழும்
- 100 சமன சாசகனும் சமரசங்கடையாக்
 கட்டழ சினமையும் பொட்டழ கிழிப்பத்
 தொங்கற் கழையும் மங்கல காலியுந்
 புழுதியிற் புரள இழுதையி னிழித்த
 ஆசராய் கணையர் மூகசுத் தெற்றி
- 105 அமுருச லோதை பெழுபொழில் தூர்ப்பும்
 பருந்துஞ் சேனமுந் விருந்துணு வுண்ணக்
 காளியுங் கழுதுங் காளியுங் கடிப்
 பாவையு மடங்கக் குாவைகோத் தாடக்
 குண்டல மணுகியா கண்டல நெருணர்ந்
- 110 கற்பக நீழலிற் பற்பகல் களிப்பிய
 பூதலப் பாசமு மீதலத் நிலைகர்
 வலைக் ககப் படுத்துத் தலைக்கொணர் மீனர்
 சம்மையுந் தொலைந்து தம்முதுகாற்ற
 வெண்ணுர்க் கெவ்விய பின்புந் கட்டை

- 115 பத்திபாய்த் தொழுகொளிச் சத்தியு மரையிற்
 சுச்சையுந் கரிகையுந் செச்சையு மிமையா
 கோக்க யுபோம மேக்குப் பொடித்து
 நாத்தழும் பேறத் தோத்திரம் பாடிப்
 பாய்கோ ததியின் றிரை சமீரணித்து
- 120 பூழ்கலை யொருவிய பாழமணச் சழக்கனேற்
 கிப்பவம் போயபின் பெப்பவ மெப்துமோ
 காற்றுள காலையே தூற்றுமா கழறிய
 ஆசகன் றேலோர் வாசகப் படியே
 தீமயக் கொடே ஆமயங் கவற்றலின்
- 125 அங்கிய மழங்கிய பொங்கிய பங்கியுற்
 துருத்திமா ருதம் பொரு ளிருத்தி வெய் தூயிப்பும்
 நீனிற்ச் சிர்நுவிற் பானிறப் பிறையிரண்
 டுளங்கதிர் வீசலிற் றுளங்கதிர் கோடணை
 யுக்கிர ளுருவினின் வக்கிர தந்தமுஞ்
- 130 சயிரிய முகைக்கும்வெம் பாரிவாக் கோலமுற்
 தண்டமும் பாசமும் கொண்டநிண் பருஉவலித்
 தென்றிசைக் காதிபன் கொன்றணுத் தீர்ந்துழித்
 துத்தம் நொந் துதவிய வித்தகத் தல்லியும்
 பாடகாத் தோம்பிய தாதையுங் கொஞ்சிய
- 135 மைந்தரும் கடிமணப் பந்தின் விதியுரிப்
 பரிணயம் சூயிற்றிய எரியிழைத் தெரிவையும
 இளைஞரும் முதிஞரும் கிளைஞரும் யாவரும்
 கட்டியா வலித்துக முட்டிமோ திக்கலுழற்
 தேங்கிமா ழாப்பப் பாங்கு சிலரெ ழீஇ
- 140 விலங்கலிர் தொடர்நிரோ கலங்கலி னுங்கொலோ
 சாதமும் பரிபவ வீதலு மியற்கையே
 கொன்னே வருந்தலா னென்னே நெருங்கலுக்
 கவத்தினை வினாக்குமிச் சவத்தினை மண்ணுபு
 ஆடையிற் புனைந்து பாடையி னேற்றித்
- 145 தூக்குதிர் பணியா தூக்குதிர் விரைவினின்
 உண்ணலுக் காயின பண்ணலுக் கென்பதன்

புன்னார் கோபித கன்னார் சிகாவளப்
 பவனவே கத்தினுங் கன்னவாம் புரகியின்
 விடமுதா சரணரிற் பாடர்களை யொழிஇப்படித்
 50) துள்ளி விடங்கிய பஞ்சையம் பிறங்கலின்
 நீர் தீரே துடைத்துக நிபிரிந்த
 மாட்சிமை என்ற கூட்சி தந்தமுனே

புற்றிற் பா.

உ
சிவமயம்.

தேவகோட்டை, மகா வித்தவானும், பிரபுகுல திலகருமான
வீர. லெ. சின்னையா செட்டியாரவர்கள்

சாத்துகவி.

அருத்தியளித்திடும் புத்தூர் இராமநாதக் கவிஞன் அசலம்பெற்ற
ஒருத்தியளித்திடும் குன்றைவேட குயர்ந்த கலம்பகமொன்றுந்றி
[யென்னைத்
திருத்தியளித்திடும்படி சொற்றனனெனட்டுணை மாற்றாஞ்செய்தே
[னல்லென்
விருத்தியளித்திடும்புகனே திருத்தியளித்திடு மென்ன விளம்பித்
[தானே.

காதுக்கும்கவினிக்கு மமுதுகுத்த தெனுகங்கிக்குக் கவிக்கோதத்
[தைத்
தூதுக்குவியக்கோவெண் ணரைளிடு செய்யுட்குத் துதிக்கோவாசப்
போதுக்குமதுவுண்ணப் புகும்வண்டின் றுறைக்கேற்றம் புகல்கோ
[நூலின்
மாதுக்குமனமுவுக்கும் மதிப்புலவீர் நேருளதேல் வழங்குவீரே.

உ
சிவமயம்.

மயூரகிரி யென்னும்

குன்றக்குடி கலம்பகம்.

முகவுரை.

கலம்பக மென்பது நறுமணங் கமழும் பல மலர்களைக் கலந்து கட்டப்பட்ட கதம்ப மென்னும் பூமாலையால், இசிய சொற்கள் நிறையும் பல பாவும் பாவினமுந் தன்னிடத்தே விளங்கப் பாடப்பட்ட ஒரு பாமாலையாகிய பிரபந்தம், இப்பிரபந்தம் கல்வி யறிவு சான்ற பெரியரால் நியமிக்கப்பட்ட தொண்ணூற்றாறு பிரபந்தங்களுள் ஒன்றும். இது, ஒரு போகு மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப் பாவும், வெண்பாவும், கலித்துறையுமுற் கூறப்பட்டுப் புயவமுப்பு முதகலிய பதினெட்டு அங்கங்களை யுடையது. காலவேறு பாட்டால் இருபது அங்கங்களையு முடையதாகும். அவற்றின் பெயர்களெல்லாம் கலம்பக நூலுள்ளே வருமிடந்தோறும் கண்டு கொள்க பூமாலையுக்குள் கதம்பம் உயர்ந்தது போலப் பாமாலையுக்கு கலம்பக முயர்ந்ததென்பது மதிநுட்பத்தோடு கற்றாரெல்லாருங்கண்டறிவர்

இவ்வரிய பெரிய பாமாலையைத் தமிழிலக்கிய இலக்கணங்கள் பலவற்றையும் ஆதியோடந்தமாகப் படித்துக்கவித்துவ சத்தியுடையவரே செய்வல்லவர், அவரு ளொருவராக மதுரைச் சில்லா இராச சின்னங்கள் பெற்ற நாட்டுக்கோட்டை நகரவணிகர்குலதலைக ராய்த் தொன்று தொட்டுச் சிவநேசச் செல்வமிக்க குடிப்பிறப்பிற் சிறந்து விளங்கிய அமராவதி புத்தூர் வைநாகரம் அ. இராம நாதன் சேட்டியாரவர்கள் இதன் முன் னிருபத்தேழு வருடமாக மதுரைச் சிவதேவஸ்தான கமிட்டிமெம்பராயிருந்து சிவபுண்ணிய பரிபாலனஞ்செய்து வரும்போது கலியுகவரதராகிய குன்றக்குடி முருகக்கடவுளிடத்தன்பு மேலீட்டால் “சேயற் கரிய செய்வார்

பெரியார்” என்ற திருக்குறள் அருமை வாக்கிய மெய்ப்பொருள் விளங்க இந்தப் பிரபந்தத்தைப் பாடி முடித்துத் தமிழ்ப் புளமை நிரம்பிய வித்துவான்கள் பலரிடத்திலுங் காட்டியதுபோல என்னிடத்திலுங் காட்டினார்கள்.

அதை வாங்கி யொவ்வொரு செய்யலையும் உய்த்துணர்ந்து படிக்குந்தோறும் மோனை எதுகைச் சிறப்பும் சொற்களையும் பொருட்களையும் திரிபு யமகம் சிலேடைத் திட்டப் பாட்பங்களும் எண்ணலங்காரங்களும் கற்பனை யின் கௌரவங்களும் ஒலிக்குறிப்பால் வேறு வேறு விசேட நயங்களும் அன்ருன்னின்பத் துறையமை தியும் பத்திரசப் பெருக்கும் பிறவும் பார்த்துப் பார்த்துப் பரமானந்த முற்றேன். ஆயினும் இவையனைத்தும், இந்நூலாசிரியராகிய செட்டியாரவர்கள் இதன் முற்காலங்களில் ஒவ்வொருபடியத்தும் ஒவ்வொரு காரணம் பற்றிப் பாடிய தனி நிலைச்செய்யுள் பலவற்றையும் தொடர்நிலைச் செய்யுள் சிலவற்றையும் அப்போதப்போது சொல்லக்கேட்டு, எல்லாநயங்களுங் கண்டு உருசித்தறிந்த எனக்கு ஒரு புது விருந்தாசத் தோன்றவில்லை.

இத்தகைய போறிவிற் பிரங்கிய சீமந்த செல்வந்தராகிய செட்டியாரவர்களுடைய தமிழ்த்திறமையையுங் களித்துவ சாமர்த்தியத்தையும், திருக்கயிலாய பரப்பரைத் தருமாபுர ஆதின மகா சந்நிதானங்களாகிய ஸ்ரீஷ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் தலயாத்திரையாக பதரா நகரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும்போது “கற்றனவோக்கும் புதியன கேட்பன கண்ட மன்னு னுற்றனவோக்கு மொருபகற் காண்பண” என்ற முதுமொழிச் செய்யுட் சிணங்கக் கண்டன்றே செட்டியாரவர்களுக்குத் தமது ஆதின வித்வ சீரோமணி யென்னும் பட்டப்பெயரளித்தருளிய அருமை பெருமையை டென்னென் ரெழுது வேன். தேசிக சுவாமிகள் இப்பட்டப்பெயரளித் தருளியதற்கு இன்னுபொரு காரணம் இதையிற் குறிக்குஞ் செய்யுளிற் கண்டு கொள்க.

ஓங்கு கயிலையி லந்நாளிரு பொருளு மொருவனிடத்தூறாமையாலே
யாங்கு, தனதனையுமாளுரணையுந் தோழமைகொண்டவ் விரண்டுந்(புற்
தாங்குமீவ நொருவனே சாலுமென்று பட்டமொன்று தரித்துநட்
தீங்குமகிழந்தான் தருமைமா நகர்ச்சுப்பிரமணிய விறைவன்றானே

“இனி தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக” என்னுந் தேவர்
திருக்குறள் வாக்கியத்துக் கிலக்கியமாகப் புகழும் புண்ணியமும்
பெறுமாறு நம், செட்டியாரவர்கள் பாடிய இக்கலம்பகமாலையாகிய
பிரபந்தத்தைத் தமிழறிஞ ரனைவரும் வாங்கிப் படித்துக் குன்று
தோறூடல் செய் குமாரக்கடவுள் என்று நேர்வந் தருளின்பமே
யெய்தி நின்று நீரிழி மன்ற வாழியவே சுபம். சுபம். சுபம்.

இங்குனர்,

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்,

மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர்,

திருப்பரங்குன்றம்.

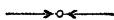

உ

சிவமயம்.

மயூரகிரிக் கலம்பகம்.

தோடையடி விநாயகர் காப்பு.

திருமாதா வரழக்கை நிலைக்கின்ற குன்றையிற் நேங்கடமாத்
தருமாதா வள்ளி தழுவங் கடம்பன்பொற் றுட்டுகளியேன்
பெருமாதா கொண்டு கலம்பகஞ் சூட்டிடப் பேசுபலம்
வருமா துளைகெழு கைத்தோகையத்தி வழங்குறுமே. (1)

சரஸ்வதி துதி.

மாரதியை மலைவாரு மண்டதனை மலைவாரு மருவியாடுங்
காரதியை தடம்புடைசூழ் தெவகிரவி புரவியைப்போய்க் கதுமென்றோட்டிச்
சாரதியை ஈரிளநீரின் மெழ்செய்குன்றைக் கலம்பகவார் சலதிரீர்தப்
பாரதியை மானசவா வியுட்பற்றப் பெற்றோற்கும் பயமுண்டாமோ.

இலக்குமி துதி.

மைத்துருமஞ் சார்பொழில்விண் புகுந்திருட்டிக் குளிர்படுக்க
வானோர் மாழ்கி
பித்துருமம் புதுமைசெயு மைந்தருவிற் சேர்ந்தன்றன்
நென்று நேற
வைத்துருமம் வேண்டுஞ்சுன்றைக் கலம்பகஞ்சொல் லின்செல்வம்
வாய்ப்ப வாரி
வித்துருமப் பொற்கொடியை யகம்படர் வைத்தேற்கு
மிடியுண் டாமோ. (3)

(அரும்பதவுரை) (1) மாதா-ஆசை. கெழு-பொருந்திய. (2) மலைவார்-ஒப்பார்.
(3) சேர்ந்தன்று சேர்ந்தது. உருமம்-வெப்பம்.

ஸ்ரீராமஹோபாதிபதி
Dr. V. SWAMINATHAIYAR
MANNIYUR

பார்வதி துதி.

முனிவரையு மொருமொழியின் மயக்குகொடிச் சியரிற்சீ
 மூத மேவும்
 மினிவரையும் வேறலெளி தோவொளியி னெனவொளியும்
 விதங்காட் டஞ்சீ
 ருனிவரையும் புகழீஞ்சுன்றைக் கலம்பகத்தின் றமிழினிமை
 யோவா தோங்கப்
 பனிவரையின் வழிபசுந்தே னுண்டேனென் பாடலுக்கும்
 பழிப்புண் டாமோ.

(4)

நூல்.

மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

வானேறுங் கற்பகப்பேர் வண்டலையுந் தண்டலையுந்
 தேனேறும் பங்கயச்செந் திருநாடுந் திருநாடும
 இமையாத பெருஞ்சிறப் பி னிணைக்கண் னுங் கணைக்கண் னு
 மமையாத திறம்படைத்த வரம்பையரு நரம்பையருஞ்
 சுவையமுத சாபிமுலை துணையும்விரல் தடவிவழி
 யிவையமுத மலதிலெனு மிசைப்பாட்டு மிசைப்பாட்டு
 மோராறு வளநளினத் துறுவதன தடத்திருமின்
 போராறு விழிகாதல் பொழியாறு கரையலைப்பக்
 சூடியேறி மயிலேறிக் குலவுதிருக் கோலமதைப்
 படியேறித் தொழும்பாரும் பலகாலு மெதிர்காணுந்
 எண்ணளவு மதியாதே யிழித்திழியும் பெருந்தகைய
 விண்ணளவு மயூரகிரி விமானத்திவ் யிசைப்பொலிலோய்.

இது, பன்னிரண்டடித்தரவு.

மணீமுக்கந்தாங் கியசலதி வடிவினந்தோ கையைவிரிக்கும்
 பிணிமுக்கந்தாங் கியரீதான் பிணிதவிர்ப்ப ததிசயமோ

(4) இல்-வீட்டினிடத்து. இவரை-இக்கொடிச்சியரை. (1) திருநாடு-சிறந்த தேவநாடு. கணைக்கண்ணும-பாணத்தினிடத்தும். தடவி-தடவப்பட்டு, வழி யிசைப்பாட்டுடன் முடிக்க. இசைப்பாட்டு - வீணையினுசைப்பாட்டு, விழி பொழி காதலாகிய ஆறுஎன மாற்றிப் பொருள்கொள்க. எண்-என, வடிவின- உருவத்தைப்போல, பிணிமுகம்-மயில்.

கொலைவினையைத் தனியாளுங் குலக்கொடியா ஞுவப்பதற்கோ
 புலைவினையைத் தொலைத்தொளிரும் போர்வேலைப் பரித்தையே
 மூவுலகுந் தொழவிசம்பு முழுதாளி மகண்மகிழ
 மாவுலகம் புகழ்ச்சிசெயும் வச்சிரங்கை நச்சிணையோ
 எறியுமல ரவனுடல மெரியும்விழி களிப்பதற்கோ
 செறியுமயிர்த் தகரேறித் திக்கெல்லாந் திரிந்தனையே
 கொஞ்சதலை விடுத்திறைவன் குடிலைகொளச் செயுமுறைக்கோ
 அஞ்சதலைக் குயர்வாக ஆறுதலை யாயினையே
 சிந்திக்குந் தகைமிகவுஞ் சிறந்தென்று மினையாய்நீ
 வந்திக்குந் திறல்வீர வாகுவென்னை யுயிர்த்துணையே.

இவை ஆறு மீராடித்தாழிசைகள்.

கணமழை பொழிதரு கருமுகின் மிசைவர
 வணமிகு வெகுநட மறைபயின் மயிலினை
 திகிபெறு சுதருறு திறமுயிர் பருகிய
 அதிகொடு விடவடி வமைதரு மயிலினை

இவை நாற்சீரோடி கொண்ட அம்போதாங்கம்.

மரகத தூரக மிசைந்தனை வரைமது வழத மிசைந்தனை
 பரமத திமிர மறைந்தனை பரமகு டிலையு மறைந்தனை

இவை முச்சீரோடி கொண்ட அம்போதாங்கம்.

குரறுத்தனை போர்வெறுத்தனை
 தோம்விடுத்தனை நேமடுத்தனை
 பார்பொறுத்தனை நீரொறுத்தனை
 பாரிடத்தனை யோரிடத்தனை

இவை, யிருச்சீரோடியம்போதாங்கம்.

காவோதண் ணிமுன்மலியுங் கடிபொழிலிற் செடியோபூம்
 பூவோவப் புதுமலரிற் புகுசுகுண மணமேயோ
 தடமோமிக் குளசலனத் தடந்திரையோ தண்ணீரி

(1) புலைவினை-இழிந்தவினை. எரியும்-எரிக்கும், பிறவினைப்பொருள்.
 குடிலை-பிரணவம். இனையாய்-இளைக்கமாட்டாய். திறமுயிர்-திறமும் உயிரும்.
 வரைமது-உ.மாதேவி. அமுதம்-பால். நீர்-கடல்.

னிடமோவப் புனலகலா திருக்கின்ற குளிமோயோ
பாசமோ டார்க்கும் படமோ. நண் ணுலோகார்ப்
பாசமோ யாதோ பகர்நீ பரம்பொருளே.

இவை, பெயர்த்துமீரடித்தாழிசைகள்.

எனவாங்கு

குளிகட லாடைப் புளிகரு ளுயிர்த்துக்
கண்ணன் பின்வரும் வண்ணவான் குடுமி
யிமையம் பயந்த வமையந் தோளி
முலைப்பா லுண்டு கலைப்பா விண்ட
சுந்தர ஞானசம் பந்த வாரிய
ஊழியு முலவா வாழி நெடும்புகழ்
குன்ற மயூரக் குன்றைவர் தணைவார்
வேண்டிய வாங்கிக தூண்டிய வள்ளற்
றன்மை கேட்டுநிற் சார்ந்தனன்
புன்மை போக்கிமன் னன்மைகாட் டிதினிய.

(1)

இது, பத்தடி நேரிசை யாகிரியச் சுரிதகம்.

துதி வேண்பா.

காட்டிற் புனங்காக்குங் கன்னிமட மான்குருளைக்
காட்டிற் புலிவேங்கை யாரிணையென்--கோட்டிற் றென்
றத்திவரச் செய்வாய்ப்பாய் தண்குன்றை கண்டாராய்
பத்திவரச் செய்வாய் பகர்.

(2)

கிள்ளைவிடு தூது.

அஃதாவது, பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைவனுக்குத் தலைவி
கிளியைத் தூதாக அனுப்புதல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பகலும் பரவு மிரவாக்குங் குன்றையெய்ம் பைம்பொழிந்தக்
புகலும் களிமொழிப் பூங்கிளி காளந்திற் போயுரையி
ரகலும் பெருவெறுக் கைக்காசை வைத்தணை யாதுநின்றார்க்
கிகலும் குணத்தமு துங்கைக் துளாளிவ ளென்பதுவே.

(3)

(1) எனவாங்கு-இது தனிச்சொல். (2) குருளைக்கு-குருளைக்காக. ஆட்
டில்-விளையாட்டினிடத்து. வர - வருதலால். (3) அகலும்-விரியும். வெறுக்
கைக்கு-திரவியத்துக்காக. இசைலங்குணத்து-விரோதிக்குக்குணத்தோடு.

இதுவுமது.

எழுகீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வேதரூபம் பெறுமறு மாமுத வித்தகன்
 குன்றைத் தந்தைக ணிவிரெஞ்
 சாதரூபம் பெறுநுஞ் சிறைக்குறுந் தலைவ
 னூர்க்குறச் சாற்றுதல் வேண்டுமெம்
 மாதரூபம் பெறுவது திண்ணமே மான
 மின்று வளைகலை போயின்று
 சாதரூபம் பெறுசை சுவத்துள தகைய
 ளாயின டாழ்க்குறி னென்றிரோ,

(4)

துதி வேண்பா.

என்றே யருள்வையமதி யில்லைற் குயர்குன்றைக்
 குன்றே விழைந்துவிளங் குஞ்சீசியே—நன்றேபால்
 புல்லுமிறை புந்திமகிழ் டொன்னினை வெவிரியசூர்க்
 கொல்லு மசனியே கூறு.

(5)

தலைவன் பவனிகண்டு வருந்திய தலைவியைத் தலைவன்
 சேர்வானேவென்று பாங்கி கூறுதல்.

பதின்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கூறுசங்க கணிந்த கொண்ட நேடுசங் கரன்ப யந்த
 கோகிலந் தழங்கு குன்றை முரூகேச
 ரேறுதிண் டிறந்து லங்க வேலைநின் நெழ்ந்து சிங்க
 வேறெதிரந்த தென்று கந்து மயின்மீதே
 யாறிரண்டு திண்பு யங்க ளோடுவந்த வென்றி கண்டி
 வாசுலந்தழைந்த கொம்பை யணைவாரோ
 வீறுசந்த ரந்தி ரிந்து தேறுசிற்தை யும்பி றழ்ந்து
 மேவுசங்க டந்தொ லைந்து விடுமாறே.

(6)

(4) சாதரூபம் - பிறந்தகோலம். சைசவம் - சிசுத்தன்மை. எஞ்சாத-
 குறையாத. துஞ்சிறை-கிளிச்சிறை, அது ஒருவகைப் பொன். (5) மால்-
 மோகினி வடிவாகிய திருமால். (6) இதில், வேலை மயிலுக்கும் சிங்கவேறு
 முருகேசருக்கும் உவமையாதல் கண்டுகொள்க. வேலை = கடல்.

பாட்டுடைத் தலைவன் புயங்களின் செயல் கூறுதல்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆறு பொங்கியுய லோடு கின்றஅரு ளாழி தந்தநெடு
வேல்வைத் திருந்தன
ஆசு கந்தனுசு வாஸ்கொ டும்பரிசை யாழி யுந்தியெறி
பாசத் திசைந்தன
ஆத பஞ்செய்சத கோடி யங்குசுமொ டாக வஞ்செய்ப்படை
மேனிப் பொலிந்தன
ஆகு லந்தவிர வார ணங்குமுறி யாடு கின்றகொடி.
யேறிக் கிளர்ந்தன

தூறு புன்பயமி லீர்வ ரம்பெறுவிர் சூழ்தி ரென்றகுறி
காணப் பொலிந்தன
சோம கண்டறுதல் வேட மங்கையரி சூழ்சி லம்பணிசெய்
பாதத் திறைஞ்சின
தோகை வெம்புரவி வாய்கி டந்துலவு சோர்வு விண்டகடி.
வாளத் திசைந்தன
தோத கம்பரவு மாய விஞ்சைமிகு சூரி ரண்டுபட
வேல்விட் டெறிந்தன

பாறு தைந்தமொழி யானை நங்கைசம பாகம் விஞ்சுமுலை
மேலுற் றுறைந்தன
பாத லஞ்செறியும் நாகர் தூங்கமணி பாவு திண்கடக
மேறிச் சிறந்தன
பாத கங்கெழும லோடு நிந்தைபடு பாவி யென்கவிய
வாவிப் புனைந்தன
பாவ முஞ்சுரமு மோட எந்தைபுகழ் பாடி வென்றுதிரு
நீறிட் டணிந்தன

மாறு மிந்த்ரனர சாள வந்தவுயர் வாழ்வு தந்ததவ
ஆழிற் கிளர்ந்தன
மாத வன்கமல நாபி வந்தமறை வாணி யன்றலையை
மோதித் தூலங்கின

வார விந்துளவி சால மன்றன்மலர் மாலை துன்றியழ
கூறிச் செறிந்தன
வாழை பைங்கழக மோவெ னும்படிவிண் வாவு குன்றைபிறை
வீரப் புயங்களே. (7)

களி

அஃதாவது, கட்டுடியன் கள்ளின் பெருமையைச்
சிலேடைவகையாற் கூறுதல்.
எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.
கள்ளாருங் கடம்பணியுங் குன்றைநகர்க் குடியன்
கட்கடையை விட்டகலாக் களியமியாம் புனவி
எள்ளாரு நெடுந்தாலப் பால்சுமந்த பொறையா
னுகர்குலத் திறையறிவிற் சான்றானு யுற்ற
னெள்ளாரு மறுமார்பன் மதுவணுவுண் டன்றே
வோங்குபுரு டோத்தமனென் றுலகுதொழ லானுன்
புள்ளாரும் பிரமணம்ம களைநாவில் வைத்தே
போதனா யினனிநிநாம் புகலினகை வருமே. (8)

இதுவுமது.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.
நகைவரு மென்றிற் புகைவரு மிறைபின்
எல்கினென் வதிமயின் மலைக்கீக்
ருகைவருங் குன்றக் குடியெனும் பெயர்ப்பாங்
கூடலாற் பெறும்பெருங் குடியேயம்
தகைவருந் தேற லுறாதவ ரருமா
தவங்க்கா ணாதவர் மதுரைத்
தகைவரும் பெரும்பே றிலாதவ ரெல்லாஞ்
செகத்தினுக் கென்பயன் இருந்தே. (9)

(8) கட்கடை-கள்ளுக்கடை, கடைக்கண், தால்பால்-பணம்பால், பூயி
யின் பகுப்பு. மதுவணு-அணுவளவுகள், மதுவென்னு மசரணுயிர். நம்மகளை-
நம்முடையகள்ளை. அம்மகளை - அழகிய சாசுவதியை. (9) தேறல்-கள்
தெளிவு. மாதவம்-கள்-பெரியதவம். மதுரை-மதுரை-கள்.

இரவுநீடத் தலைவிவாடல்.

அஃதாவது, தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி இராப்பொழுது நீடித்துத்
தோன்றுதலால் வருந்திக் கூறல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இருந்துவசம் பிறிதொன்று மின்றியெழிற் பன்னிருதோட்
கேங்கி யோங்கிப்

பெருந்துவசம் பிரமெனப் பிறங்குதனங் கனந்தினமும்
பெயர்ந்து சோர்து

வருந்துவசந் தனச்சாரன் மாயூரா சலற்சேர்க்க
மதியீ றன்னே

னருந்துவச மொலியாமை யாற்றியதை மாற்றுதிரா
வறவுந் தேர்ந்தே.

(10)

துதி.

நாற்பத்துநான்கு அடியகவற்பா.

தேக்கடர் சாரலின் மாக்கனி தேறலைக்
கடுகடைக் கூரெயிற் றடுதிற்ற கடுவன்
கொல்லைச் சவாரி லொல்லைப் புகாஅ
வைவனம் பொதிந்த மைவனக் குடங்கனிழ்த்
தெடுத்தது நிறைப மரித்துச் செடித்தலைக்
கொழுந்துணர்ச் சமையடை யழுந்துற விருத்திக்
காதன் மந்திபாற் போதன் மரீஇமுனர்
வைத்துச் சுவைத்தியீ துத்தம நறுவென்
நெடும்பொழு தேயாக் கொடுத்தழற் காம
வெம்பசிக் கிடந்து பம்பளு ருமுந்தேற்
கெத்தனை மதுக்குட முய்த்தனை யேனும்
விரும்பலன் புணர்ச்சிப் பெரும்பலன் வெஃகிக்
கலவிப் புதுத்தேன் குலவி யொருங்கே
யுண்டிறு மாப்புக் கண்டன மாக
விப்பகல் கழித்துமென் றொப்பகல் பூம்பொழிற்

(10) துவ-இரண்டு. (11) சவாரில்-வேடர்வீடு.

சென்றீராவளஞ்சால் குன்றைபம் பொருப்பிற்
காற்றுப் படித்தவர் காற்றத் தொழுதோய்
முன்னாச் சொலற்குநாக் துன்றுப் பல்பிணித்
தொடாநெடுங் கடல்குட் படாதுகணம் வறப்பத்
தண்ணவா மருள்பொழி வண்ணவான் செம்மைக்
தொண்டுகக் கேண்மதி யென்பு வுலகு
மிடனனி பரப்பிய சூடர்மணித் திண்டோ
ளித்திரன் புதல்நியை மத்திர முறைநின்
வேட்டனை நாமக் கொட்பாரின் மீண்டு
நன்றுசிறி நறியாக் கொன்றுநல் வாழ்க்கை
மறநாய் குறைப்பகுத் திறனார் முன்றிற்
றுஞ்சங் காலையும் வெஞ்சின மறாஅப்
பாபமுந் தியர்பெறு கொப வாய்ச்சியைக்
களவுகொண் டெழுந்த வளவி லாற்றற்
கடங்குநிற் நரிக்குணை மடங்கலை நென்றுனைப்
புகழ்ந்தடங் காது மநிழ்ந்துபாடுதலை
மன்னிய வறயாதாள் முன்றிய விருப்பும்
சுட்டன் சில்லார் மாட்டு வெறுப்பு
மறன்வாய்க் கால்செலுந் திறனீ மறிஞர்க்
காணுந் தொறலா காணுந் செலுந
ரின்னு செய்யி னுன்னு மடமுங்
கழிப்பின்முற் படுத்த பழிப்பி னசச்சமுஞ்
சிவமத மலாமற் தவமதப் பார்ப்பு
மேகனென் னுனையுணர் செகுறு தேர்ச்சியு
நிற்கொழும் பேற்றின் முற்றியு மாப்புஞ்
செயிரினல் லாற்றிற் றறையப் பெருக்கு
மெழுந்தா றேறவா வழுத்துமா களிப்பு ம்
யாண்டும் பொருளா வெளியேன்
வேண்டின் னடிகளி னீண்டார் தாற்கீக்.

(11)

ஆதி.

நேரிசை வெண்பா.

ஆரும் பணியு மறுகுஞ் செறியு முடி
யாரும் பணியு மறுமுகனே—காருநிலின்
முன்பெருமை யேறுமொன்றி மோதுகுன்றை யெம்பெருமா
ணன்பெருமை மற்றார்க் குறும். (12)

குறம்.

அல்தாவது, குறத்தி குறி சொல்லுதல்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

உறத்தி யானிக்கும் வேளைக் குவந்தவே
ளுவந்த குன்றையைச் சீதனங் கொண்டுவாழ்
குறத்தி யானிக்கு மாமொழி மாதாய்
குமுத வாயமலர்ந் தோர்மதி கூறெனத்
திறத்தி யானிக் குலத்திங்கள் செப்புநிக்
திறத்தி னுன்மிது னந்தெரிந் தீதனியற்
றறத்தி யானிக் குறியின் மகப்பெற
லாதி மாதமின் றுதிபுத் தாயினே. (13)

கார்கால வருத்தம்.

அல்தாவது, தலைவனைப் பிரித்த நிலை கார்காலம் வாக்கண்டு வருந்துவதைப்
பாங்கி கூறுதல்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆயர்நிற் குழலுமீங் சுழலுமிழும் படிவந்
தளிபொள்ளிர் செவ்வெதுப்பத் தீங்குழலும் காலஞ்
சேயவள வாரியா லங்குடித்து மந் தீதா
திரண்டுமுகில் வாரியா லம்பிலிற்றுங் காலம்
பாயகொடு ளிடவாவு மடவரல்வா னல்குல்
படுமெலிந் படமடங்கிச் சிறைகடக்குங் காலந்
தாயபுரம் மயின்மலையின் முருகன்ஷடி வேலீந்
றடித்தீதாளிர மெலிந்தெய்மின் சலிக்கன்ற காலம். (14)

(12) காரும்-மேகமும். (13) திறத்தி-வாய்திறந்து சொன்னாய். மிது
ணம்-மிதுனாசி, சேர்க்கை. அறத்தி-அறத்தை யுடையாய். ஆளிக் குறியில்-
கெட்டுதற்குறியில்லாத. (14) வாரிஆலம் - கடல்கீர். வாரி-அள்ளி. ஆலம்-
விடர். அல்குல்-அல்குலால். வேலின்-வேலப்பிபால். தடித்து-மின்னல்.

தலைவன் றன்னிலை சாற்றல்.

தலைவிக்குத் தலைவ னன்பின் வலிமையைக் கூறல்,

கலி விருத்தம்.

காலன் வீழுக் கறுத்துச் சிவந்தபுங்
கால னூரியன் காரியல் குன்றைகீர்
காலன் மாறுதல் கண்டலை யாயினீனார்
காலன் பின்மைபெற் காணுவை பூவைவே, (15)

நற்றூய் வருந்தல்.

அல்தாவது, மயங்கு மகளை கோக்கித் தாய் வருந்தல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பூம்பா டலமல ருங்குன்றை வாணன் புகழவறி
மீயாம்பா டலமெனி னும்மருள் லேவ்வைப் புள்ளமுந்தி
மேய்பா டலமுற லானான் வளர்த்த இளங்கிளியு
மீயாம்பா டலங்கிடை யாக்கிடர் தாளென் னொருமகளை, (16)

நெஞ்சறிவுறுத்தல்.

அல்தாவது, தலைவன் றன் தன்பத்தை மனத்துக்குச் சொல்லுதல்.

சந்தக்கலிவிருத்தம்.

மகவான்விதி வதிசீர்மயின் மலைசாருதி மனனே
தகவான்முது கினிலேவரு தாபாகயி லையின்மே
னகலான்முது மகமேருநன் எனகமேறிய தகைசால்
பகவான்மக னருள்வாணி ரு பதமோரிறை யினிலே, (17)

மறம்.

அல்தாவது, மறவர்குலத் தலைவிக்குத் தலைவன் வீடுத்த தூதனைத்

தோழி மறுத்துக் கூறுதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இறையொருபத் திரமுய்த்தா னெங்கள்குலக் கொடியினவேட்
டென்றாய் குன்றை

நிறைபலபத் திரமறவர் கண்காண நின்வாண

னையுதே போலும்

(15) ஆரியன்-குரு. நீர்க்கால்-நீர்க்குதல், அல்தாவது, மறை பெய்யுங் கார்காலம். ஏற்காணுவை - என்னிடத்துக் காண்பாய். (16) ஏம் - ஏமம் ஏம் என்றாயிற்று. (17) ஆன்-இடப்பவாகனம். தாம்-தகுதி, வான்-பெரியம், (18) பத்திரம்-ஒலை. பத்திரம்-பாணம்,

பொறைமுடங்க லொடுங்கடிது போதியிடை யூரூருளிப்
போயூர் சேரி

னறைகநுங்க டலைமகனிவ் வணங்கையது கொடுபுசை
யாற்ற மன்றே.

(18)

சுரம்போயினுட்கு வருந்தல்.

அஃதாவது, தலைவனுடன் பாலைநிலத்திற் சென்ற மகளை நினைத்து
நற்றாய் வருந்திக் கூறுதல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மன்னுஞ் சிகண்டியன் காலியைப் பாலிக்கு மாந்மருகன்
பன்னும் பரிதி கதிர்காமம் கூர்ப் பரித்தவைவேன்
மின்னுங் கரன்குன்றை வேளையுன் னாதவர் வேமுளம்போன்
மென்னுஞ் சுரத்திற்கு முற்றாக் கனிசெல வெவ்வண்ணீமா. (1)

தென்றலைப் பழித்தல்.

அஃதாவது, தென்றற்காற்றால் தலைவி தன்புறுவதற்க்கண்டு
தோழி அக்காற்றை நிந்தித்தல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிடடி யாசிரிய விருத்தம்

வண்ணம் பராவு மாறுநமை வருத்தஞ் சிறுகா றனிளிழிக்குங்
கண்ணம் பராவு கைக்குமுதற் கடவு ளாளுங் காங்கியன்
விண்ணம் பராவு குன்றைமலை ளிருப்பான் மாறிலுய்த் திருப்பாணீநர்
றிண்ணம் பராவு சிறைப்பெருங்காற் றினுக்காற் றுங்கொல் திக்குண்டே. (20)

கார்கண்டு வருந்தல்.

அஃதாவது, கார்காலம் வரக்கண்டு வருந்தற் துன்பத்தைச் சகியாமல்
தோழி தலைவனுக் கறிவித்தல்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

குண்டலம்வாள் கொடுவெட்டுங் கொடுமையின்மின் னற்கொடிசன்
குண்டலம்வாள் விசுமொரு கொடியையறத் தெறலாஃமா
வண்டலந்தா ளாலளந்த மால்போற்கார் கண்டுளந்து
வண்டலந்தாள் வாராயீயா மாறில்குன்றை மறைப்பொதிவே. (21)

(18) முடங்கல்-ஓலை. அது-அவ்வோலையாகிய பத்திரம். (19) காலி-
பசுக்கூட்டம். போன்ம்-போலும். முற்றூ-ஓலைமைமுதிராத. (20) வண்-
(மன்மதன்) வழங்கும். அம்பு-பாணம். அராவும்-அறுக்கும். சிறுகால்-தென்
றல். பராவு-துதிக்கின்ற. (21) குண்டலம்-ஆகாயம்.

துதி.

பொதிய முனிகல்விப் போதஞ்சர் தேசம்
பொதியமுனி குன்றைப் பொருளே—யதிவனப்பைக்
கன்னலஞ்சா பத்தையைத் தீநான் காமுறுவோய் காத்தருடுஞ்
சின்னலஞ்சா பத்தை யிளி. (22)

இரவு நீட்டிக்க வருந்திய தலைவி தலைவனை நினைந்து
கூறுதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.
இனியாத வன்மொழி நொன் நென் றுயரியம் பலன்புலரா
திருடா நென்னை
தணியாத வன்றைக்குக் கங்குலகற் றேறிலென்று
சொல்லி னூயோ
வுனியாத வன்பூசிக் துயர்மகவு பெறுங்குன்றை
யுகந்த கந்த
வினியாத வன்முடிநா தேறியசெல் வாக்கிருப்பி
னெதுசெய் யாயே. (23)

தலைவி வருத்தந் தணியாத தலைவனைப் பாங்கி
தேறாதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.
செய்யார் குன்றைப் பதிவதியெஞ் செல்வி யுய்ய நெடுநாளா
வையார் வடிவே லுணவின்றி வாளா விருந்து வருந்துறவு
மையா ருடலம் வெந்தவனை பறித்துங் கோறல் வழக்கிலென்றே
செய்யார் முநீர் மாயையுளந் தெளிந்து பிளந்த சிரியரே. (24)

(22) முனி - நீக்குகின்ற; இது-தாற்பரியப்பொருள். தஞ்சினன்-
இறக்குந் துன்பத்தையுடைய. அஞ்ச-அஞ்சாவது. (23) வன்-வலிய. தனி-
நெருக்கி. யாதவன்-கண்ணன். யாது-எது. அவன்மம்-அந்தவன்மம். (24)
கோறல்-செய்யா ரொண்கூட்டுக. மாவை-மாமரமாகிய குரளை.

மகாமகோபாத்தியாய

டாக்டர். உ. வே. சாயிநாதையர்

நூல் நிலையம்,

புள்ளை - 600090.

அம்மாணை.

அல்தாவது, பாட்டுடைத் தலைவனைப்பாடும் ஓர் வீளையாட்டுப் பாட்டு,
அடிமடக்குக் கலித்தாழிசை.

சீர்க்குமுத னின்றகுன்றைச் சேசத்தன்வள்ளி காந்தனுக்குண்
டார்க்கும் வளஞ்சரசுக்கு மாறுமுத மம்மாணை
ஆர்க்கும் வளஞ்சரசுக்கு மாறுமுத மாமாரி
ணர்க்கும்பா ராவாச மாருமே வம்மாணை
யன்பர்ப்பா ராவாச மாருமே யம்மாணை, (25)

மடக்கு.

மான்மருட்சியு மிந்துளமாலையே
வள்ளிகாந்தற்கு மிந்துளமாலையே
தானடத்தலும் கந்துகத்தோகையே
தமியன் காய்த்தங் கந்துகத்தோகையே
வான்வழுத்தலு மாறுவதனமே
மங்கைக்குஞ்சக மாறுவதனமே
மானுவப்பு மையூரச்சிலம்பையே
மதனனுப்படி மையூரச்சிலம்பையே, (26)

தெளிவு.

அல்தாவது, தனியிடத்துக்கண்ட தலைவியைத் தலைவன் புலோகத்துப்
பெண்ணொடத் தெளிதல்.

மருட்பா.

சிலம்பார்க்கும் பூப்படியுந் தேங்குமலநான் பார்க்கி
விலம்பார்க்கும் கண்ணிமைக்கு நேர்ந்தே—கலந்தார்க்கு
நன்றையே புரியும் குன்றையம் கிரியில்
நேர்ந்திவ னின்றவிந் நிலைம
யிரந்தண் கடற்புவி சார்த்தபு மகளை, (27)

(25) பாரா-பார்த்து. (26) மான்-மான்போன்ற தலைவி. இந்து-சந்திரன்.
இந்துளம்-கடம்பு. தான்-முருகனாகிய தான். கந்துகத்தோகை-குதிரையாகிய
மயில். தமியன்-தனியனாகிய தலைவி. கந்துகத்தோகை-பந்து வீளையாட்டின்
மசிழ்ச்சி. வான்-வானவர். ஆறுவதனம்-முருகனுடைய ஆறுமுகம். மான்-
தலைவி. மை-மயக்கம். சிலம்பு-சிலபாணம். (27) பூ-பூமி.

கழிக்கரைப்புலம்பல்.

அஃதாவது, தலைவனைப்பிரிந்த தலைவி செய்தல் நிகழ்பொருள்களோடு
தன்னுள் கொடுமை கூறி வருத்தல்.

பன்னிரண்டுதீர்த்துநீரோடி யாசிரிய விருத்தம்.

சார்பைந் திரையுந் துவர்வானீம
தழைத்து நிறையுந் துவர்வானீம
தரிசிய னுடல் மரக்ககீம
தாழ்க்கா ிதோடு மாக்லீம

பார்வந் தலயும் வெண்ணைக்கீத
பதியன் புளிரோ வெண்ணைக்கீத
பாவிக்க கழிமீமா துஞ்சுநீவ
பாவி மகட்கீக துஞ்சுநீவ

யேர்செய் பிணுர்கள் வைகறையீ
யெளியேற் திலையோ வைகறையீ
யெழில்கொள் பலத்த முண்டகீம
யிடைந் தீதன் றுயர முண்டகீம

கூர்வாய் நெடிய மஞ்சுகீம
கொடியேற் கிறையா மஞ்சுகீம
குளிர்வுன் னுகத் தடங்காடீவ
குன்றைப் பிரான்டீ தடங்காடீவ.

(28)

தலைவி மயிலை வேண்டுகதல்.

அஃதாவது, பாட்டுடைத் தலைவன் பவனியைக்கண்டு வருந்திய
தலைவி அவன் வாகன மாகிய மயிலை நோக்கிக் கூறுதல்.

எழுதிர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

காவி துறுங்கயி லாய நெடுங்கிரி
காவல் செய்யும்பதி தாழ்வீவானீ
வேவ விளந்தளிர் மீது கொடுத்தழல்
வீழ்த லெனும்படி யோவாரீத

(28) அரக்கு அலம்-அழுத்துகின்ற துன்பம். மஞ்சுகம்-கொக்கு. (29)
பதி-சிகயிரான். தாழ்வீவானீ-வணங்கப்படுங் குமாரக்கடவுளை.

பாவ முறுஞ்சசி காய செங்கதிர்
பாய விடுந்திற மெதையோ
வேவ மறும்பொழி லேழ்புகழ் குன்றைபி
லேயக வுஞ்சிசி தாராயே. (29)

தலைவனைப் பிரிந்து வருந்திய தலைவியைத்
தோழி தேற்றல்.

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தானே தனக்குத் தனிபுவமைத் தரணி பரவு மருணகிரி
தேனை யனைய புகழ்ப்பாட்டன் சென்னி துன்னிக் திகழ்ப்ப
னானையுய்ய நமருய்ய நல்கு சிறிய மகன்குன்றை
மானே பயங்கிச் சிறிதுமுளம் வருந்தல் வரும்பே ரன்புக்கே. (30)

சந்திரனைக் கண்டு விரகாரிக்க தலைவி பலவாறு
புலம்பல்.

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.
மடக்கு.

கேளார் தூற்று மதுமலரே சீழ்வாரந் தூற்று மதுமலரே
வேளா ரெளியென் படுகிடையே விசையா ரிள்கி படுகிடையே
யாளார் செந்தே னுற்றரே உந்தே வந்தே னுற்றரே
ரீளார் சிகண்டிப் பதியாரே நிலவைக் கண்டிப் பதியாரே. (31)

துதி.

இருசீராடி வஞ்சிவிருத்தம்.

பதியார் குன்றையம்

பதியார் சென்றுதம்

பதியார் பண்டியிற்

பதியார் மக்கவே.

(32)

(29) ஏவம்-குற்றம். வருந்தல்-வருந்தாதே. (30) இப்பாட்டில்-பாட்டன், அப்பன், மகன், பேரன் என்னும் முறைப்பெயர்கள் முறையே வந்தனவியக்கத்தக்கவை. (31) வேளார்-விரும்பார். தேனாறு-குன்றைநதி. ஏன்-எதற்காக. ஆற்றார்-ஆற்றாமாட்டார். (32) பதி-இறைவன், முருகக்கடவுள், தம்பதியார்-மணமகன் மணமகன்; இவர் தகப்பன் தாயர். பண்டியில்-வயிற்றில்.

காமமயக்கத்தால் தலைவி வருந்தல்.

முச்சீரடி வஞ்சிவிருத்தம்.

மங்க ளஞ்செய் மயின்மலை
யிங்க ளங்கை யிருட்குழார்
நிங்க ளம்பணி சென்னியான்
வெங்க ளம்பெய் விடங்கொலோ.

(33)

சிலேடை வெண்பா.

ஓலஞ் செற்கடலை யொக்குமறு சும்மதலுங்
கோலஞ் செறியுமுபர் குன்றையே—மாலசார்
கூற்றுப் படையான் குணக்கீரன் சொன்ன முரு
காற்றுப் படையா எனகம்.

(34)

இடைச்சியார்.

பால்விற்கும் இடைக்குலப்பெண்ணை யிச்சித்த தலைவனொருவன்
சிலேடை வகையாற் கூறுதல்.

பன்னிரு சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஆன்பாற் போந்து கட்டுன்ப
தல்லா லெவர்க்கு மடங்காத
வத்திந் தினையான் குன்றைமணி
யணியே மிடையுந் தெருவிடையே
யென்பாற் குயவன் கலையத்தா
வீனிக்கு மான்பால் பகருகிறோ
இன்றேல் ஆண்பால் யாங்காண
திட்ட குயவன் கலயத்தாற்

(33) அளக்கை - அங்கையினுள்ளிப்படுகின்ற எனக்கூட்டுக. (34)
கோலஞ்செறியும்-அழகுநெருங்கும். கோல் அஞ்சு எறியும்-பஞ்சபாணங்களை
வீசி யெறியும். மறுகு -கடைவீதி. மதன்-மன்மதன். (35) அத்தி-யானை
முக விநாயகர்.

றென்பாற் கேகப் பகருதிரோ

திகழித் ததியைக் கூடையிலே

சிறக்கக் காட்டி மலர்வாளி

தீத்த தாபந் தீர்த்தருள்வீர்

முன்பாற் கடற்கண் டியில்கூர்ந்த

முருந்தன் மிருந்தன் மூதிசைபோல்

மூண்டு வளர்ந்த குலத்திரத

முதிர்வாய்ச் சியரே யாய்ச்சியரே.

(35)

இதுவுமது.

ஈறு குடமல் லிகைமுல்லை

யெங்குஞ் செறிந்து கொங்குவிநிர்

திலங்கும் குன்றை மறுகினழ

கின்ன மெழுப்ப வருநிற்பீர்

கூறு நவரீ தந்தழலிற்

குழையுந் தாத்த தனுகொண்டே

குறியா வெமதி தையங்கொதித்துக்

குளிரும் புனலாய் வழிந்தோட

வேறு செய்த நவரீதம்

வியப்பே யிருளிற் கொணர்ந்ததுப்போ

வேண்டா தெளிவாய் நிலாப்போந்த

விரைத்துப் புணவே வேண்மெதன்

கோறு மரிட்டம் யாங்கொள்வான்

கூடக் கொணர்ந்தி ரேணுயர்ந்த

குடத்து மரிட்டம் கூடாது

கூடா தார்க்கும் பொதுவியரே.

(36)

(36) இருள்-இருள்போன்ற கூந்தல். துப்பு-ஒரய். துப்பு - பவளம் போன்ற இதழ். கோல்-(மண்மதன்) பாணம். தம்-விடுகின்ற. அரிட்டம்-கூன்பம். அரிட்டம்-மோர்.

மதங்கியார்.

நடனஞ்செய்து பாடும் பெண்ணொருத்தியைக்கண்ட
காமத்தலைவனொருவன் கூறுதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பொதுநடனம் பயில்பெருமான் மருமான்வாழ் குன்றைவளம்
பொலியுங் கீர்த்தி

மதுகடம்வாய் விரிந்ததென வாய்மலர்ந்து நாட்டியஞ்செய்
மதங்கி யாரே

கதுமெனம தனுமில்க்கு நாட்டியஞ்செய் தான்கடகக்
காமி லங்க

எது மனமீ எவுநாந்த கங்கொண்டீர் நாந்தகந்தாங்
கிடற்கு மன்னே.

(37)

இதுவுமது.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மன்னு கின்ற சூரபன்மன்

வாழ்வு குன்ற வேல்விடு

மதுகை மிஞ்ச குமாநெந்தை

மருவு குன்றை நகரிலே

யுன்னு கின்ற செயல்பிறங்க

வபிர யங்கள் காட்டுவி

ருமது சிந்தை யறியுமந்த

வுணர்வு தந்த தில்லையே

தின்னு கின்ற கண்டகஞ்

சுழற்ற வேது வேதரோ

தெளிவி றுன்பு கண்டகஞ்

சிதைந்து நைந்து போயதே

(37) இலக்கு-லக்ஷியம். அஞ்ச-ஐந்துபுட்பபாணம், நாந்தகம்-நாந்
கன் தகமாட்டோம், (38) கண்டகம்-முன்வான்,

பன்னு கின்ற நடட்டமிட்டி
 யோக லாப மருடிசேம்
 பாக்கியம் பலித்து மாவி
 பாழி னட்ட மாசுமே.

(38)

துதி.

விருத்தக் கலித்துறை.

ஆதியொ டந்த மேது மிகந்தோ னானும்
 பாதிய ணங்கோர் பாகன் மகன்சேய் பால்போ லுஞ்
 சாதசெ வந்தி மாலதி கொன்றை சாதேவம்
 ஊதிகை சந்த மாமலி குன்றை யூர்தாணே.

(39)

தலைவி துன்புறுதல் நோக்கிப் பாங்கி தலைவன்
 கொடுமை கூறுதல்.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.
 நேர்போர் துய்தீத் திரட்பட்ட
 நிலைமை யுலகம் படமுடிவி
 னெகிழ்க்கு றுதலம் பகமுளரி
 நிமல னருள்குன் றைப்பெருமான்
 சார்போர் துயர முழந்தோமேற்
 றரிய லார்தாஞ் சிரியாரோ
 சமண முதல மதங்களையச்
 சண்பைக் கெழுந்த தருணத்தாண்
 வார்போர் துயரப் பூம்பாளை
 வாய்த்துக் காய்த்து வளஞ்சரக்க
 வைத்த திறத்தி னீங்குநரி
 வருந்து மடலாண் முடிப்பெண்ணை

(38) நடட்டம் - நடனம். யோகலாபம் - புணர்ச்சியாகிய ஊதியம். ஆகுமே-வினாப்பொருள். (39) பால் - இடம். சாதேவம் - நாவல். ஊதிகை - முல்லை. (40) முளரி - அக்கினி. சார்போம் - சார்புடையோம். போந்து-பனை. திறத்தின்-திறத்தைப்போல், மடல் ஆள்-பூவிதழ் ஆளப் பட்ட.

யார்போந் தெவ்வா றழைக்கினும்வர்
 தவ்வா றுற்று வைனுக்கி
 தாற்ற வாற்ற வரிதேயோ
 வதுசெய் யாமை யிறும்பூதே,

(40)

பிச்சியார்.

முக்குறித் தொகுதியாக விபூதியும் சித்தாப்பொட்டும் குலமும் கபாலமும்
 தாங்கிப் பித்தடையார்போலத் திரியும் பெண்ணொருத்தியைக் கண்ட
 தலைவனொருவன் கூறுதல்.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தேறுசதுர் வேதமறை பிரணவத் துட்பொரு
 டெளித்தபர மாசாரியன்
 தேவகுஞ் சரியோடு வள்ளிமஞ் சரிசுலாய்ச்
 செறிகுன்றை நகரத்தினே

கீறுதிரி புண்டாஞ் சிந்துராஞ் சுந்தரம்
 கெழுதுதற் பிச்சியாரே
 கேண்மினூர் வசிக்கிலாத் தமையாதி மாதர்கள்
 களரெழிற் கோயிலெல்லா

மூறுமதி லாவண்ணி யத்தினுக் கேக்கற்
 ரொடுங்கியேற் றிடவுமன்னி
 யோயாத வொண்டஞ் சளப்பிச்சை யிடல்பிறர்க்
 குரைசெய்திரு வோடுபொலிவீர்

மாறுபொரு மூவிலைப் படைகாளை களையெலாம்
 வன்பலி கொளக்கொண்டதோ
 மனைகடொறு மடவார் வழங்குபலி கோடற்கு
 வாய்ந்ததோ வாய்மலர்கவே.

(41)

(40) ஆற்ற-மிக. இறும்பூத-ஆச்சரியம். (41) மஞ்சளம்-அழகு. திருவோடு-பிச்சையோடு,

இதுவுமது.

அறுசீர்க்கழி நெடிவடியாசிய விருத்தம்.

வேட்டுவரு வாரக்குருகு முருகுசுன்றை யருகுசுன்று
வெருட்சிப் பார்வை

காட்டுசிச்சி யீர்சுடர்ச்செங் கதிர்நிவந்து மேலோக்கிக்
களுல் பாலந்

தீட்டுசிந்து ரத்திலகத் தெரிவுந்து ரத்திலகத்
திரிவீர் முற்றும்

விட்டுதுதல் விழியிரிதோ வேறுபா மற்குளதோ
விளம்பீர் மாதோ,

(42)

ஊசல்.

அல்தாவது, ஊசல் விளையாடுதற்குப் பெண்களொருவரையொருவாழைத்தல்.

கோச்சகக்கலிப்பா.

நோரண வாழிற் றுதைகழனி யீற்றுழனி
வாரணமூர் குன்றை மறுகை யெழில்பாடிக்
காரண மின்றிக் கடற்கெண்டை செய்வள்ளைப்
பூரணகோ பத்தினீர் பொன்னூச லாடாமோ
போதக் தகவுடையீர் பொன்னூச லாடாமோ.

(43)

தலைவிக்கு நேருந் துன்ப நிகழ்ச்சியைச்
சுசியாதவளாய்ப் பாங்கி தன்னுள்ளே சொல்லுதல்.

இதுவும் அது.

மோதுமே வந்து முழங்குமே பாழ்ங்கட லுங்
காதுமே வேளுங் கடப்பமே யிவ்விவென்
றோதுமே மாதமே லோங்கு மாயின்மலேவ
ளோதுமே கூறா தினிச்சகடப்பத் தார்தரினே.

(44)

(43) கெண்டை-கண்; இது உருவகம். வன்னை-வன்னைக்கொடிபோன்ற
காதினிடத்தா. கோபம் - வாயிதழ்; இதுவும் உருவகம். (44) இதில்,
முன்னைய நான்கு வகாரங்களும் வினாப்பொருள் குறித்தன,

சித்து.

அல்தாவது, பொய்வேடந் தரித்துவந்த சித்தருளொருவர்
மெய்வேடந்தரித்த சித்தர் செய்யுஞ் செயலைச் செய்வோமென்று
சிலைடைவகையாற் செப்பல்.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தந்தை சீட னாகவந்

நிறைஞ்ச குன்றை யான்குநன்
சரண பங்க யத்துவந்
தயங்கு சித்த சித்தமேஞ்

சிந்தை தேவ ரிறைவணங்கு

குருவை யெங்கண் முறையிறுந்
செம்பொ னென்று கண்டவித்தை
செகம றிந்த தில்லையோ

நிந்தை சேரி ரும்பையுந்

தராவை யுங்கொ ணர்ந்துநீர்
நேரி லுய்க்கி லரியதான
பணியெ னச்செய் கிற்பமால்

விந்தை யாவை யரியவிங்க

னோது கின்ற தாமிர
மிசையு மாவி யற்றுவோம்
விழித்தி மைக்கு முண்ணமே.

(45)

இதுவும் அது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மேக்குவளர் குன்றைவரை விழைமுழைவிட் டிழிந்துலக
விபரீ தத்தை
நோக்குநசை சிறிதுகொடு வந்தசித்த ரேமப்பர்
துவானு கத்தைத்

(45) துவம்-இரண்டு.

MAHAMAHOPADHYAYA,
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,
TIPUVANMIYUR. MADRAS-41.

தேக்குமா சுணமாக்கி யெங்குமே கம்பரத்த

தேவுக் கீந்தோம்

வாக்குமறா துண்டுசிவந் தானெமக்கா காரமர

வக்கான் மண்டு.

(46)

சம்பிரதம்.

அஃதாவது, சித்து, இவ்விரண்டும் சொல்லால் வேறுபாடல்லாமற்

பொருளால் வேறுபாடில்ல.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

மன்னவா காயத்தை விரலாற் சுழற்றியதை

மாறியவ் வாறுவைப்பேன்

வையமீர்த் தோடுகோ ரங்காட்டு வேடுது

வரையுடைத் துணவுகொள்வேன்

துன்னவா நம்புவனம் வாசால கத்தினால்

தொந்தமுற வொன்றாக்குவேன்

சொலற்கரு திறற்றனஞ் செய்நையடு தொழில்வரில்

—ரளிற் கிட்டெரிப்பே

என்னவா வீமனைச் சிறைகொண் டடித்துவெளி

யலையப் பறக்கவிடுவே

னானைமந் திரமில்லை விரனுதிப் பன்னக

மடிக்கடி யெடுத்தெறிகுவே

என்னவா நின்னமு மியற்றுமிவை வித்தையோ

வினிதட்ட சேவன்மீன

மிசைகாவி னுயிர்பெற் நெழும்மே தோடு மயின்மலையீ

னிங்கொர்பதி காண்பிப்பீன்,

(47)

(46) ஏகம்-ஏகமாக. அரவக்கால்-ஒசையுடைய காற்று. (47) வீமனை-
நூலீன். காவின்-காவடியினின்று. பதி-இறைவன், முருகக்கடவுள்;

துதி.

விருத்தக் கலித்துறை.

காணும் கண்ணும் கண்ணும் மனமுங் கமழ்தின்றாள்
 பூணும் கையெஞ் செய்பும் படியம் புயநாதம்
 கேணும் லேணும் மேய்த்தில வாஞ்சை யிவாயோ
 மாணும் குன்றை வாழ்பரி லங்கை மறவோனே.

(48)

இதுவுமது.

பன்னிருசீர்க்கழி நேடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மறமொன்று மறியாத குறைகிறை தயாவாரி
 வார்த்தெங்க னும்பாந்து
 வந்தொரு நீடித் தினைக்குங் களைப்பாற
 வாழ்வினு டித்தினைக்குந்
 திறமொன்று குன்றைப் பொருப்பினை விருப்பினைத்
 தீராத பாமகுருவைச்
 சேந்தனைத் தேவகரி காந்தனைச் சிறியனேன்
 சிந்தனை விடாக்கந்தனை
 முறமொன்று தழைசெனிக் கடையெழுங் காற்றிரனை
 மூண்டு கட்ட செவியுண்டிடு
 மும்மந்தத் தோற்கியேய சண்முகத் திறையெயொரு
 முறைகார்த் திகைத்தினத்தீத
 திறமொன்று பொற்குமிழி நெறிசென்று கற்றாணி
 லெஞ்சிற கசினுநோக்கி
 நிற்பிர லுள்ளாவ வொருங்கங்க னெபெறுதீர்
 நேர்தவம் பிறிதில்லையே.

(49)

இதுவுமது.

இதுவும் பன்னிருசீர்க்கழி நேடிலடியாசிரிய விருத்தம்.
 இல்லை மனையை யரும்பொருளை
 யில்லை யெனலுந் தொல்லைநெறி
 யின்றி யமையா வவற்றைவிதி
 யிகந்து தள்ளு முள்ளுமொர்கா

லொல்லை யெழுப்புந் கொடுஞ்சினத்தா
 ரொன்று முன்பின் லேக்காதே
 யுதிக்கு முவர்ப்புந் கபடத்தா
 லுதரப் பிழைப்புந் காரணமா
 வெல்லை கிடையாப் பொய்வேட
 மெங்குஞ் சமந்து திரிந்துழலு
 மேழைப் போலிப் படி வத்தி
 ரிஃகீதா துறவப் பயன்வெல்கின்
 வல்லை வளமார் மயின்மலைமேல்
 வைகும் வடிவேல் தாங்குமொரு
 மறவன் சரண பங்கயத்தின்
 வண்ட ராகி வழத்துமினே.

(50)

கொற்றியார்.

வயிணவவேடந்தாங்கித்திரியும் பெண்ணொருத்தியைப் பார்த்துக்காமித்த
 ஒருவன் கூறுதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வழித்தகத்தூ ரிச்சேறு மாறாத வருவிமயின்
 மலையிற் றண்பண்
 கொழித்ததிரு வாய்மொழியிற் குவலயமெல் லாமயக்குந்
 கொற்றி யாரே
 செழித்தகோ டரங்கருகல் கட்டுண்டன் முதலாய
 செறியா வாறு
 மழித்தவள கக்கடத்தை வாய்த்தீர்சற் றெயிற்றளகம்
 வழங்கு யீரே.

(51)

இதுவுமது.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வழங்கு கோடி வரம்புயங்க
 மகீப னுஞ்சொல வாயிலா
 மயின்ம லைக்குக னுஞ்சேம
 வளங்கெ மும்பெயர் நாட்டிலே

(50) மறவன் - வீரன்; (51) அளகம்-ஈ'

தழங்கு நந்துசு தரிசனங்கதை
சாபம் வாளடை யாளமே
தாங்கி யந்தர நின்றிழிந்தன
தகைமை முற்றிய கொற்றியார்

முழங்கு பைங்கட னீலமேனி
முராரி மோகினி யாயினு
முழுதை யஞ்சதி ரிசமியம்புதன்
முடிவு றுதவர் காமிநாய்க்

கிழங்கு போனகி லகலமாழ்குறு
கேடு சூழ்தலின் வீடினார்
கெழீஇய தம்மில் மெம்மில்புது
கற்பி னேதொரு தீதிரோ.

(52)

வண்டுவிடு தூது.

அஃதாவது, பிரிந்துபோன தலைவனுக்குத் தலைவி.
தன் வருத்தத்தைச்சொல்லி வண்டைத்தூதாக அனுப்புதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

அராபதங்கா ளெங்கண்க ளீணயிரீர் நுமையல்லா
லன்பர் யாரே

தராபதந்தாந் தொழும்விருப்பிற் சார்ந்தென்று மிடைகுன்றைச்
சயிலம் போய்ச்சென்

நிராபதந்தா ளென்றுமந்தோ விக்கினிவாய்க் கன்றுமுத
லென்று சேந்தற்

நராபதந்தா வாப்பொழிற்பூஞ் சுராவிதமாந் தாத்தெவிட்டச்
சார்திர் மாதோ.

(53)

(52) சதிரிசம்-ஒப்பு. நகில-நகிலால், நகிலமென்பதன் குறுக்கல். தம்
மிலம்-மயிர்முடி. (53) அராபதம்-வண்டு. தரா - உலகிலுள்ளார். இரா-
இருக்கமாட்டாது. பத்து-சோறு. தரா-வந்து. பதம்-காலால்,

இதுவுமது.

அறுசீர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

மாப்பெயரும் பெறீஇவிரைவிற் செலவாறு கால்வாய்ந்து

மன்னுஞ் சாதி

மீப்பெயரும் குடிமல்கி யார்க்குமரி யீரெமக்கு

மிகவு நண்பீர்

கோப்பெயரும் கொடிமாடக் குன்றையிற் றே னூரேடுங்

குடிக்க லாமிக்

காப்பெயரு முருகைமணற் தீர்யாமு மவ்வண் ளங்

களிக்கு மாறே.

(54)

மெய்தொட்டுப் பயிறல்.

அஃதே, தனிமிடத்துக்கண்ட தலைவி பேசாநிருக்கத் தலைவன்

அவன் சரீரத்தினொருமப்பைப்பற்றிப் பேசிப்பழகுதல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

மாறின்றித் தூங்கும்வென் வேற்குன்றை யெந்தல் வரையகத்தே

யீறின்றி நானும் வளரெழிற் பேதைதன் யாதுமிடை

புறின்றி நீண்டு கழல்வீழும் கோதை யுறுங்குரலைச்

சாறின்றி வேறென் றுணவறி யாவண்டர் தாக்கன்மினை. (55)

வலைச்சியார்.

வலையாற்பிடித்து மீன்விற்கும் பெண்ணொருத்தியைப்பார்த்த

தலைவனொருவன் விகடமாகப் பேசுதல்.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

தாக்கும் புலிக்கும் பதஞ்சலிக்குந்

தந்தோம் தந்தோம் விடென்று

சபைக்க னாடிக்கு முதனுதற்செந்

தழற்க னுயிர்க்குந் தமிழ்த்தெய்வங்

(54) கோ-ஆகாயம். (55) வீழங்குரலையெனக் கூட்டுக, வண்டர்-
வண்டிகளே.

காக்குங் குன்றைக் கிரிமறுகிற்
கண்டே மனம் னம்படவே
களிக்கு மீனம் பாணியிடைக்
கறங்கப் பாணி யினிற்சால

மூக்குந் திறத்திற் கூலமிழுத்
துறுகூ றியற்றிக் கொண்டுவிற்கு
மொறுக்குஞ் செய்கை வலைச்சியரே
யுங்க வியலு நயனமுந் தீதாற்

பாக்குந் தரத்த வனமயிலே
யடைய மீளக் கொணர்ந்துமுனி
வாற்று தேதி லார்க்குவிலை
யாற்ற வாற்ற லயுகிதன் றே.

(56)

இதுவுமது.

அறுசீர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆறு தடுக்குங் கிரவுஞ்சக் தடற்று ரகனை யலறிவிழக்
கூறு படுக்கு மாறுமுகன் குன்றைப் பொருப்பின் வலைச்சியரே
யீறு கொடுக்க விழிச்சாலத் தெவையும் படுப்பி ரென்மேலுஞ்
சேறு தொடுத்த முடைச்சாலந் தெரியோ றுமது சிந்தனையே. (57)

துதி.

கலவிருத்தம்.

சிந்தனை வந்தனை செய்ய கிற்கலை
நிந்தனை யாவையு நீங்கி றையலை
நந்தனை மிடைதரு நனினி சூழ்குன்றைக்
கந்தனை யலதியார் கருணை மூர்த்தியே. (58)

(56) பாணியினில் - நீரில். சாலம்-வலை. கூலம் - கரையினிடத்து.

(57) முடை - தூர்க்கந்தம். சாலம்-வலை. (58) நனினி-இலக்குமி.

தழைவியந்துரைத்தல்.

அல்தாவது, தலைவன் கொண்டுவந்த மாந்தழையைத் தோழி தலைவிக்குக்கொடுக்கத் தலைவி வாங்கி மகிழ்ந்து தோழிக்குச் சொல்லுதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நிககந்த மிசையிசைக்குன் றைக்கந்தன் முகமலர்ந்து

செழித்தென் னெஞ்சிற்

றுக்கந்த விரந்தின்பந் தழைமென்று தந்ததழை

தோழி கேளா

யிக்கந்தம் பொலிசிலைபைங் கணைக்குழுவன் பல்லவத்தை

யில்ல வாகப்

புக்கந்தம் கண்டிடுவல் லரியாசி நிறைத்தெதன்ன

புதுமை தானே.

(59)

இதுவுமது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

புதிய வாசனை கமழ்தரு குன்றையம்

பொலங்கிரிப் பூங்காவி

னிதிய வாண்டகை யருளிய தனிமுறி

நிகழ்த்துறிற் பிறிதன்றன்

மதிய வாண்முக மடவரால் எனக்கினி

மதன்கணை மலர்யாதும்

பதிய வாற்றுவ தீலையெனத் தனதுகைப்

படவரை முறியாமே.

(60)

குறித்தகாலத்தில் வராத தலைவனை நினைந்து வருந்துந் தலைவியின் துன்பத்தை நோக்கித் தலைவன் கொடுமையைத் தோழி கூறுதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

முறைதவறா நெறியையுல கனைத்துயிர்க்கும் பயிற்றுவிக்கு

முதல்வன் குன்றை

யிறைதவறா தாவணியுங் கன்னியும்வந் தணைமதியென்

றெண்ணி யெண்ணி

நிறைதவறா தாவணியுங் கன்னியமம் மரிற்கழித்தா

ணிகை லாசின

மறைதவறா வாய்மையெய்ப்பொ லேழைபர்க்கே யோவலியோர்

மறுக்கின் மாதோ.

(61)

துதி.

கோச்சகக்கலிப்பா.

மாண்டலையெய் புவனமுடும் விடிவிக்கும் வளிச்செஞ்சூட்

டாண்டலைவண் டுவசமொடு பெண்டலைக்கீத வருள்வேலும்

வேண்டலைநெஞ் சேகுன்றைப் பதியினையும் விழைந்திலையா

ணீண்டலையொத் தியமன்வரு மமையத்தார் நிறுத்துவரே. (62)

கூதிர்க்காலம் வந்துந் தலைவன் வருதலைக் காணாத
தலைவி வருந்தல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

நிறுக்குச் சூலாவண யானைமை யீண்டு நிறுத்தியுளம்

பொறுக்கும் படிசொற் றனதுக்குந் துட்டனும் பொங்குதிங்க

ளொறுக்கும் பிரான்விழி வெந்துக்குந் துட்டனு மூங்குயிரை

யறுக்குந் துயர்தெநிற் தானில்லை யேகுன்றை யாண்டகையே. (63)

முன் பனிக்காலம்.

அல்தாவது, தலைவன் வருதலை யீயதிர்பார்த்திருந்த

தலைவியின் துன்பத்தைப் பாங்கி கூறுதல்.

நீரிசை வெண்பா.

ஆதவனுந் தண்டலையி னறியிருந் தேகுஞ்சுன்றை

மாதவனு மாதை மறப்பதே—காதவந்த

மார்கழிக்குந் தைக்கும் வழிபார்த்தோயர் தாள்கண்ணீர்

மார்கழிக்குந் தைக்கும் மலர்.

(64)

(61) ஆ-ஆச்சரியமாக; அணியும்-ஆபரணங்களையும். கன்னி-இளைமைத் தன்மை. மம்மர்-மயக்கம். (62) மாண்டலை-மாட்சிமை தங்கிய இடத்தை யுடைய. (63) துக்கு - தூலராசி, ஐப்பசி மாதம். துட்டன் - விருச்சிக ராசி, கார்த்திகை மாதம். இவ்விரு மாதங்களும் கூதிர்க்காலம். ஊக்குந்துட் டன்-உற்சாகங்கொள்ளுந் துட்டனாகிய மன்மதன். (64) நீர்-நீரை. மார்- மார்பினிடத்து, மலர்-புட்பபாணம்.

பின் பனிக்காலம்.

அலீதாவது, மாசியும், பங்குனியும் நீங்குமுன்னர் வருவேனென்ற
தலைவர் வரக்காணாமையால் தலைவி வருந்தல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மஞ்சோவா நெடுஞ்சிகர வரைக்குன்றை மானணையீர்
மகிழ்வொ டஞ்சக்

குஞ்சோவா காயமின்னற் கொடியோடுவென் றெத்தணியோ
கூறிக் கூடி.

நஞ்சோவா னந்தொட்ட நகர்நீர்ந்து சும்பம்
னம்பொ முன்னர்

நெஞ்சோவா தணையகல் முலைக்கும்ப மீனமுற
நிலைசெய் யாரே.

(65)

இளவேனிற் காலம்.

அலீதாவது, சித்திரையும் வைகாசியும் நீங்குமுன்னர் வருவேனென்ற
தலைவர் வராததனால் தலைவி அழகழிந்திருப்பதைப் பாக்கி கூறுதல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆஞ்சித்த நெய்த் தவர்க்குரள் குன்றையெம் மண்ணிலங்குந்
தாஞ்சித் தசிக்கனைத் துஞ்செறியும்பிறை தாண்குறித்துப்
போஞ்சித் திரையும்வை காசியுஞ் சென்றன பொட்டுமிடாள்
வாஞ்சித் திரையும்வை காசியென் றேழ்மிழ் வாளமயிலே.

(66)

முதுவேனில்.

அலீதாவது, ஆனி ஆடி மாதங்களிற்சொன்னபடி தலைவன் வராமையால்
தலைவி யுடல் மெலந்துவருவதைத் தோழி மறற்பெண்களுக்குக் கூறுதல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வாள்விழி யொக்கு மடந்தைநல் லீர்குன்றை வாழடியார்
கேள்சொலக் கிள்ளையுங் கேட்டதன் றேவுட் கிளர்வுஅமுர்
மீள்விவ ணணியை யாடியைக் கூறினை மீண்ட லன்மின்
லுஞ்சு லானியை யாடியை நோக்கி யயருவனே.

(67)

(65) அஞ்சக்குஞ்சோ-இள அன்னப்பறவையோ. சோ-மதில். சும்பம்,
மீனம்-மாசிமாதம், பங்குனிமாதம். இவ்விரண்டு மாதமும் பின்பனிக்காலம்.
(66) சித்து-அறிவுடைப்பொருள். அசித்து-அறிவில்லாப்பொருள். இரை
பும்-உணவுப்பொருளும். வைகா-தங்காது. (67) அடியார்கேள்-தொண்டர்
நண்பார்கிய தலைவன். ஆனியை-அழிவை. ஆடி-கண்ணாடி.

தலைவன் கலவியினருமையை நினைந்து
தலைவி யிரங்கல்.

பதின்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வதுவைமுழ வென்று மகலாத மயுகுசெறி குன்றை வரைமேவு
வாதனைச் சென்ற முனிவர்கள் மனமாரும்

விதுவையனி சின்ற சடைநீடு பரமஹதல் வந்த குமரேசன்
விழையுமபல் கொண்டு பொழிந்து குழல்வாரி

மதுவாலி கந்த மலர்மலை சொருநீயுட லொன்றி அறவாடி
மருவியித முண்ட வசமான தினமேபோ

லெதுபொழுது துன்றி யினிமேலு மதனசுக சிந்து விடைமுழ்கி
யெறியுமல சம்பு தொடையாக அறுநாளே. (68)

தனியிடந்துக்கண்ட தலைவிபாத் தலைவன்
இவள் எந்தவுலகத்துப் பெண்ணோவென்று
சந்தேகித்தல்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நாள்பங் கசுவதன மோகசுந் தவிரிதி

நாடுமஞ் சளமொழுகும் அந்தர டுடந்தையோ

காளகர் தவசில நாயகன் பொலிகயிலை

காதல்கொண் டிலவிவரு கந்தருவ மங்கையோ

நீளவெம் பணிபரவு பாதலங் கெழுமகள்கொ

னீடுபைங் கடலசில நின்றுபயில் கொம்பரோ

தாளவந் தனைகொடன மாதுகுஞ் சரிமருவு

சாமிசூன் றையின்மயர்வு தந்துலவு வஞ்சியே. (69)

(68) மதுவம் - தேன். அவசம் - தன்வசமிழ்த்தல். தொடையாக-
மாலையாக. (69) மஞ்சளம்-அழகு. தாளவந்தனை (உவமையாகாமல்) தாளஞ்
செய்யும் வணக்கம். மயர்வு-மயக்கம்.

தோழி தலைவியினது நலம்புனைந்துரைத்தல்.

நேரிசை வேண்பா.

வஞ்சிக்கு மேலா வயங்குமிடை மாதரெங்கண்
வஞ்சிக்கு மேலாட வர்க்குண்டோ—மஞ்சக்கு
வானைவணங் காச்சிதறி வாவுகுன்றை யம்மடமான்
றானை வணங்காத் தரம். (70)

தனியிடத்துக்கண்ட தலைவியின் அவயவங்களை
வருணித்துத் தலைவன் மகிழ்ந்து கூறுதல்.

அறசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தயமகம்.

தரங்கண்டம் புயபாதந் தருங்குன்றைக் குமரேசன்
றடங்குன் றூட
தரங்கண்ட முகந்துவாசந் தரநந்த நிறையிந்தந்
தனதொந் தம்பு
தரங்கண்ட மொழியல்குற் றடங்குண்டு சீனையிவற்றைச்
சாரா மேபலி
றரங்கண்டங் கொண்டமின்று புறங்கண்டங் கண்டகம
தனையுந் தானை. (71)

மேகவிடு தூது.

அல்தாவது, பிரிந்துபோன தலைவனுக்குத் தலைவி மேகத்தைத்
தூதாக விடுத்தல்.

பதின்மூன்றுசீர்ச் சந்தலிருத்தம்.

தனையே தரிணுண ராதபு ராதன்

னுதல்மே லேநிமிர் திவிழி வாய்வரு

சமரா மோதத யாநிதி காமரு

முருகேச்சன்

(70) எங்கள்-எம்மிடத்து. மஞ்சக்கு-மேகத்தினிடத்து. வள்-வளம்.
அம்-அழகு. தரம்-தருதி. (71) தொந்தம்-இரண்டு. கண்டம்-சர்க்கரை.
கொண்டம் - கொண்டோம். கண்டகம் - உடைவாள். (72) ஆமோதம்-
மகிழ்ச்சி.

பனையே போல்விழு நீன்கர வாரண
 னினையோன் வாணவி யானைம சேனகர
 பரமா சாரிய னேழைய ரேமுள முழுதாள்வோன்
 றினையே போழ்துமி யான்மற வாதது
 தெரியா னேழுகில் காளரு ளாவிது
 திறலோ மாதரை யாடவ ரோவுதன் முறைதானே
 னீனதீர் சீர்மயின் மாமலை மேவும
 திடமா மேயவண் மேவிய காலையின்
 விடலீ ரோதுமின் யாவையு மாதர வொழியாதே. (72)

நாரைவிடு தூது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தேரைவலம் படவுகைத்துத் தினஞ்செயுர்பா றுவுருயனந்
 திகைப்பப் பொன்செ
 யுரைவலம் படவோவின் றுளமவலம் படப்போந்த
 துணர்கி லாளே
 நாரைவலம் படச்சேற னலம்படவென் றிடநின்றய்
 நார வீரைச்
 குரைவலம் படவெறிந்த குன்றையனெம் மிடமாகச்
 சூழ்போ தாவே. (73)

இதுவுமது.

போதாவே தனைமறந்து புணர்ந்துகளிச் குறுநாளிப்
 போழ்து போகா
 வோதாவே தனையுடற்று மறுபதுகன் னலுங்கன்ன
 லொன்றி னுய்ய
 ஏதாவே தனைதானும் பகையானுள் பிதாவேநீ
 யேனுஞ் சென்று
 மோதாவே தனையலைக்குங் குன்றைமுரு கனையணைய
 மொழிந்தி டாயே. (74)

(73) போதாவே-நாரையே. (74) ஏது-காரணம். ஆ-ஆச்சரியம்.
 ஏது-ஏது. பிதா-நாரை.

கலவியிற் பிரிவு கூறிய தலைவனைப் பாங்கி தடுத்தல்.
பன்னிரு சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆசு மதுரஞ் சித்திரம்வித்
தாரம் பயிற்றும் பிடியிடையு
மாலோன் மலர்த்தா வரக்காம்ப
லவிற்கு மினிக்குங் குளிர்மொழியு

மேசு தவிரு நினதுமனத்
தெழுது பழுதி றிருவுருவு
மிழையு டேசுத் தவஞ்செயின
மிழையாக் குசயு களமுமுடற்

றேசு குறிக்கிற் காண்டுகைக்குஞ்
சிறப்பின் விருத்தி யுமைக்குமொரு
சிறிது முளது சொல்லோசந்
தேக மிலக்க ணப்பலவு

மூசு மிலக்கி யமுசுன்பான்
முதுகிற்பவளை யொரீஇத்தமிழை
முயலக் கழகம் புகனகைப்பே
முறையோ குன்றை யிறையோனே. (75)

இதுவுமது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இறையுமிவட் பிரியாத குன்றையதி பதிவடநூ
வியல்புந் தேற

நிறையுமவா வுளதாயின் விழியேகா வியங்காட்டு
நெறியே நீயுள்

ளுறையுமா நாடகமு மலங்கார முந்தவிர்த்த
தொருநா ளுண்டோ

பறையுமிகு தர்க்கமெலா மொழிவன்செல்லேல் சேண்போய்க்கற்
பனவென் மன்னே. (76)

(75) ஆசு-சிலேடை வகையால் அற்பம். (76) செல்லேல்-போகாதே,
சேண்-தூரதேசத்தில்.

கவிக்கூற்று.

அஃதாவது, பாட்டுடைத்தலைவனைப் புலவன் புசுழ்த்து கூறுதல்.

கட்டளைக்கல் துறை.

நோதவிர் குன்றை வரைபுரை தோளநின் னோன்கமலப்
போதவிர் விக்கு மிரவிபுங் காண்பரும் பூம்பிணையற்
றாதவிழ் மார்பு கலமுரங் கண்டவை தாம்பொதுவாய்
மாதவி ராகுத்துக் காகு பெயரெனும் வண்புவிசே. (77)

கையுறை மறுத்தல்.

அஃதாவது, தலைவன் தலைவிக்குக் கொடுக்கும்படி கொடுத்த முத்து
மாலையைத் தோழி மறுத்துக் கூறல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வண்டானந் தாமரை யார்குன்றை வானன் வரையினியல்
வண்டானந் தாமுந் கரிமந் தகத்தின் வருந்திடைது
வண்டானந் தாமுத்த மாலையெவ் வாறணி வந்தலைவா
வண்டானந் தாமய நங்குள மென்றுசொன் மாணிழைக்கே. (78)

இடமணித் தென்றல்.

அஃதாவது, தலைவியைப் பாலை நிலத்தின் வறியே கூட்டிச் செல்கின்ற
தலைவன் தலைவி வருத்தத்தைக் கண்டு தன்னூர் சமீபித்துவிட்ட தென்றல்
தேர்றுதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

கேதனங்கா யஞ்செறியக் குளிர்குன்றைக் கிரியைவல்லே
கிளர்மு கத்துச்

சீதனங்கா யந்தேனா றும்மரியை யுந்தவிர்த்தேந்
திருநெல் லைப்பேர்ப்

(77) நின்மாற்பெணக் கூட்டுக. மாது - அழகு. (78) வண்டானம்-
நாரை. (79) கேதனம்-கொடி. அரியை-அரியக்குடியென்ற தென்றிருப்
பதி, நெல்லைப்பேர் அங்குளையெனக் கூட்டுக.

MAHAMAHOPADHYAYAR
DR. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,
TIRUVANMIYUR, MADRAS.

போதனங்கா யங்கனைகொண் கன்கழனி யம்பதியும்
 புரையில் யோக
 சாதனங்கா யம்பதியும் வடுமுனியூ ருங்கடந்தீதந்
 சார்து நாரீம.

(79)

இதுவுமது.

மேலெதிர்தும் ஆயிரங்கட் கோபுரமும் மிகக்கலங்கி
 விலங்கி மாழ்க
 மாலையை மருதுபாண் டியன்செய்திருக் கோபுரமு
 மதுர மேன்மைப்
 பாலலைகொள் கடலைநீரு தாபுரியும் படிபடி கள்
 பண்பி னேறங்கிச்
 சாலுந்நெடுந் தடமருகா புரியுந்நூ நு நொடியிலின்பு
 தழீஇஞ்செல் வேரீம.

(80)

மடல் விலக்கு.

அல்தாவது, தலைவன் தலைவியை யடையப்பெறாமல் மடலேறத்துணி
 தல் கண்டு பாங்கி விலக்குதல். மடலேறுதலின் பொருள் விரிவைத் திருப்
 பாங்கிரிப் பிரபத்தத் திரட்டிலுள்ள பாங்கிரிக்கோவை 119-ம் பாட்டினடியிற்
 கண்டு கொள்க.

கட்டளைக் கலித்துறை.

வேடகஞ் சானன மீன்றொழுந் குன்றையெய் வித்தகன்றூட்
 கூடகங் கன்னியந் தேனூருக் கிச்சையுங் கொண்டதுண்டேற்
 றோடகஞ் சேர்மது மாலைய நீண்மது ரைசிதற
 ஏடகஞ் சாடி யசவஞ்செய் தேற விதமல்லவே.

(81)

(79) கழனியம்பதி-கோவிலூர். வடுமுனியூர் - பாதாக்குடி. கிரியை
 வல்லே சார்துமெனக் கூட்டுக. (80) கோபுரம்-இத்திரநூலகம். விருதா-
 வீணாக. (81) ஊரு-தொடை. மதுரை-கள்; ஏடகம்-பனை.

துதி.

பன்னிருசீர்க்குழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வேர்க்குந் திறமா சுரநாடு

மேவ அறமா சுரநொருங்கு
விளிக்குந் தெய்வத் திருநாம
விநாதஞ் செறியு மரின்பலையி

லார்க்கும் பிறநி நோய்க்கெல்லா

மரிய மருந்துண் டமுதமருந்
ததிதி பெறுவார் மருண்டுவெருண்
டலற மருந்து கொடுப்பகையைத்

தீர்க்கு மிசைய மருந்துவளிச்

செவ்வேல் சுரநேற் படவார் ஹகுதீர்
திகழ்ந்து விளிந்து வேட்டுவார் தஞ்
சிறுமி யறியு மதைநுவிந்துள்

பார்க்கும் பெருந்தி வகரினாகும்

படிநீ னுந்நி யதமதூரம்
பரிளிக் கலந்து தினமுண்டின்
பா. வஞ் சிறும் பிணிதரவே

(82)

ஐதுவமுது.

மேற்படி வேறு.

நாளிளிசை முப்பத்து முக்கோடி நேதவருந்

தாழ்ந்துதிக் கோடி மறையச்

சதகோடி. தாங்கிலெண் னுற்கோடி வருகின்ற

தந்தியுந் திச்செலாது

(82) அலறு அயர் உந்து என்பிரிக்க. தாவென்பது குறுக்கல்விகாற்
மாய்த் துவ்வென்றாயிற்று. (83) சதகோடி தாங்கி-வச்சிராயுதத்தைத் தாங்
கிய இத்திரன். தாங்கி-வணையாலணையும் பெயர்.

பூவிலடி படவணுகி யங்காழி யம்பதிப்
 பொங்காழி யம்பதிசமாப்
 போய்க்கரை புரண்டு நீதங் கக்கா விரிப்பும்
 புனற்பெருக் காறுசோர
 வோவில்வள நந்தன வனஞ்செழிப் புறவளர்த்
 தொளியவலர் காணவோட்டு
 மோங்குதவ மிகுஞா பன்மாபன் மாயையு
 மொழிநீதாய்ந்தொர் மாவாகஆழ்
 யீளிலத் தியுமஞ்சு மாபினர் தறுமா
 விசும்பினெழு மாச்சுடர்தெறும்
 வெள்விலை மாரின்மலைச் செவ்வீவள் பொறுக்கநமன்
 விடுகழுமு னென்செய்யுமே. (83)

அன்னவிடு தூது.

அல்தாவது, பிரிந்துபோன தலைவன் வராமையால்
 தலைவிபடுந் துன்பத்தைக்கண்டு சபியாதவளாகிய தோழி கூறுதல்.

விருத்தக் கலித்துறை.

மேதினித் திலதமொத்த விருமயின் மலையிற் கஞ்சப்
 போதினித் திலம்வைத் தன்ன பொலன்றெறி செவ்வாய் வெண்பன்
 மாதினித் திலப்போழ்நீதயு மனம்பொறாள் செவ்வீவள் சேர
 வோதினித் திலபா லன்ன முவர்க்கும்பா லன்னம் நீயே. (84)

தோழி தலைவியின் தூன்பநிலை கூறுதல்.

நேரிசை வெண்பா.

நீபந் தருமலை நோந்துருன்றை யேந்தல்முலை
 மாபந் தருமலை வண்மொழியே—சாபநது
 லொன்றுமின்ன ளன்னொ ளொழிந்தாள்கண் ணீர்மலை
 யொன்றுமின்ன ளுள்ளுள். (85)

(83) பூவில்-பூமியில். காழியம்பதியணுகியெனக்கூட்டுக. ஒட்டும் -
 (இந்திரனை) விரட்டும். குரபன்மா ஆறுமாயினர்தெனக்கூட்டுக. அறுமர்-
 அறுமாறு. (84) பால்-வெள்ளிய. அன்னம்-அன்னப்பறவை; இது அண்
 மைவிளி. (85) நீபம்-கடம்பு. ஒன்றும்-பொருத்தும். மலை-மலைக்காலம்,
 குன்றையேந்தல்-நீபந்தருமலையெனக் கூட்டுக.

துதி.

பன்னிருசீர்க்கழி றோடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

உத்திப் படாடவித் தடநெடும் பாயற்க
 றெண்கண்வள ருங்கொண்முனி
 னுடன்வந்த சயிலகன ருசிதந்த நோத
 வொருசோதி யேவிசாகப்
 பத்திப் படாமுலை பனைக்கைமா தங்குகும்
 பம்பொருவு பந்தாரகைப்
 பரவுகுமு னினினனி சிறந்துகேட் டைப்பெறும்
 பண்புகொள வற்பவித்துத்
 தித்திப் படாநின்ற மழலைப்பாழி யமிழ்தினெத்
 தேவருஞ் சீவிக்வாய்
 திறத்தஞ்சன் மின்னென்ற மறைமுல மேசினது
 சிறடிப்போ தருள்வையோ
 கத்திப் படாநெழு பவக்கடல் கடப்பக்
 களித்துகீ வதிருன்றையங்
 கல்லகங் கல்லகங் கண்டுருகி நின்றெங்
 கழுத்தமொ டிருக்கவன்றே.

(86)

தலைவியைக் கண்டுவந்த தலைவன் பாங்கனுக்கு

உற்றதுரைத்தல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

இருக்கோவை நேர்ம தலையார் மதலை யிலங்குசுன்றைச்
 செருக்கோவை வேலிறை வன்வன் கிரியிற் நிகழுநண்பா
 மருக்கோவை வாய்ச்சி யரிசைவ ரேகொன் மதித்துநம்மேற்
 றிருக்கோவை யார்திரு வாசக மேதுந் தெரித்திலவே.

(87)

(86) விசாகபம்மெனக் கூட்டுக, பம்-நகத்திரம். இப்பாட்டில் சோதி
 விசாகம், பனை அலுவலம். கேட்டை மூலம் என்னும் அடுக்குரயம் வந்தமை
 காண்க. (87) ஒவை-ஒகாரவடிவத்தை. மதலை-கொன்றை. செருக்கோ
 யுத்தத்துக்குத்தலைவன்.

நாரைவிடுதூது.

அல்தாவது, மன்மதன் பாணத்தாற் படுத்துன்பத்தைச் சொல்லி நாரையைத் தலைவிலைவனுக்குத் தூதாக விடுத்தல்.

நேரிசை வெண்பா.

தெண்டிரைக்கும் வண்டி.ரைக்குந் தேமாங் குயிற்சுமினை
வுண்டி.ரைக்குக் குன்றைக்கோடுங்குருகே—பெண்டிரைத்தான்
பாகம் பொறுக்கும் பதிக்கையன் பால்மொழிபூச்
சேகம் பொறுக்குந் திறம். (88)

தலைவனைக்கண்ட தலைவி இவன் எவனோவென்று
சந்தேகித்தல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

திரத்தவரீமே வியகுன்றைப் பதியாளும் பெருமானுட்
டெளிவு பற்றாத்
தரத்தவர்புன் கண்ணோக்க மறைபவனோ வேன்மன்னன்
ரூனோ யானைக்
கரத்தவர்பின் னர்த்தீதான்று மிளங்கோவோ பூருநான்
கழற்றாத் தெய்வ
வுரத்தவரீநர் சசிக்கருண்மாங் கலியசூத் திரனோவென்
னுரைத்து மாதோ. (89)

புறங்காட்டல்.

அல்தாவது, தலைவி முதுகாட்டிப் படுக்கையிற் கிடக்கும்போது
தலைவன் கூறுதல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

உரைக்குந் தகைக்குகன் குன்றையன் னீர்றும் முழைக்கனக
நிரைக்குந் சவர்க்கத் தொடுமதி மண்டல நேடியென்னுட்
கரைக்குந் சவையமு தம்பெறு மாறு கருதிவந்தேன்
விரைக்குந் தளவிடங் காட்டுகன் றீரென் விதிவசமே. (90)

(88) இளைவுண்டு-தன்பமுள்ளது. பூ-மலராகிய. சேகம்பு-வயிரமுள்ள
பாணம். (89) பூரு-புருவம். சசி-இக்கிராணி. (90) சவர்க்கம்-கொங்கை,
மதிமண்டலம்-முகம். சவையமுதம்-மதூரமாகிய காமஇன்பம்; குந்தள
விடம்-கூந்தலாகிய விஷம்.

பாணனை முனிதல்.

அலீதாவது, பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவன் அனுப்பிய பாணனைத் தலைவி கோபித்தல். பாணன், இசைப்பாட்டுப் பாடும் புலவன்.

பன்னிருசீர்க்கழி றெடிலடியாசிய விருத்தம்.
 விதிக்கும் படைக்குந் தொழில்காட்டும்
 வேலோன் வயின தேயன்வெரிந்
 மேலோன் மருகன் குன்றையிடை
 மிடைதீ மடங்க லடங்கலுந்தாய்க்
 கொதிக்கு முழக்கிற் கணமணிப்பூங்
 குழைக்கா தினைக்கா துறத்துயரி
 கொடுமை கொளுவ வெழுசுரத்தைக்
 கூட்டி யிசைக்கும் பாணுவோ
 மதிக்குந் திர்தண் குறுறுத்தம்
 வளர்கைக் கிளைகண் னுழையழகு
 வழங்கு மிளிவி ளரிதார
 மாணு மெமரை வருத்தாமற்
 றுதிக்கு மடவா டவர்க்கிறைதிண்
 டுறுபூ தாமஞ் சரத்தையீணைத்
 துதைகந் துகம்வெந் தருமுலையைத்
 தோய்வார்க் கூட்டி யிசைப்பாயே.

(91)

இதுவுமது.

நேரிசைவேண்பா.

பாட்டுக் குறுங்குன்றைப் பண்ணவனன் னுட்டிலுன்புன்
 பாட்டுக் குறும்பறிவோம் பாணனை—கேட்டெமருள்
 வாடவதி யாகுலமாழ் வாரா தலிடுழித்தி
 கோட வதியா குலம்.

(92)

(91) துயரி-யாழ்சரம்பு. வெந்-முதுகு. தோய்வார்-தோய்கின்ற பரத்தையரை. கூட்டி-சேர்த்துவைத்து. இப்பாட்டில் குரல் முதல் விளரி வரையுள்ள ஏழு சுரங்களின் பெயர்களும் அடுக்கிவந்த நயங் கண்டுகொள்க. (92) பாட்டுக்கு-துன்பத்துக்கு. உறும் - வந்துதவிசெய்யும். அதியாகுலம்- மிகுந்தவருத்தம். கோடவதி-வீணை. ஆகுலம்-ஓசையை.

வெறிவிலக்கல்.

அஃதாவது, தலைவியின் காமநோய் தணிக்க ஆடுவெட்டிப் பொக்கலிடுந்
தாயரை நோக்கிப் பாங்கி தடுத்து அந்நோய் தணிக்கும் வழியைக்கூறல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

குலைமொய்காய்த் தெங்கயல்கும் தடக்குருகு நீர்நிழலிற்
குலவித் தோன்று
மலைகொள்வான் மீனவிரா சியைக்கொத்தச் சறவெழும்பி
யாகா யந்தாய்க்
கொலைசெய்நீள் யாணையெனக் சற்பதருக் கிளை முறிச்சுங்
குன்றை சேர்த்தி
ரிலைநெய்வார் தருகோடி யசிரில்வெள்ளை யைக்கழிப்பி
ரிரும்பொப் பீரீர.

(93)

இதுவுமது.

இருக்கோல மிட்டுமறி யாதமயின் மலைச்செல்வெ
ளென்றுந் தீராத்
திருக்கோல மொருக்காற்கண் டயர்ந்துள்ளே னறுகா ல்பூஞ்
செழுந்தேன் மாந்தி
மருக்கோலம் புயங்கிடக்கும் வகைகிடக்குந் தவயிழைக்கு
மாண்பி லென்கட்
குருக்கோல மகளிர்மம்மை யிம்மையும்மை யியற்றியதென்
கூறி டீரே.

(94)

அடகு.

அஃதாவது, கீரை விற்கும் பெண்ணொருத்தியைக்கண்டு
மயங்கிய தலைவன் கூறல்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கூர்ந்தவள மயின்மலைநீண் மறுகுடுதொறும் அடனகக்
கூவிநொடை செய்வீர்முலை சிறுகீரை யெதிர்த்தோந்
தேர்ந்தபெரு மாயையின்வல் லாரையறி யேமித்
தெள்ளுபயஞ் சூழ்காவற் சிறைபுலகி னுமைப்போ

(93) அசிரில்-வாளாயுத்தால். வெள்ளையை-ஆட்டை. (94) குருக்கோல்-
வாசனைவளைந்த. குரு-நிறம். கோலம்-அழகு. மகளிர்-பெண்களே.
அம்மை-தாயே. இம்மை-இந்தஆடு. உம்மை-உங்களை. இயற்றியதென்-
செய்ததென்னை. (95) நொடை-விலை. சிறுகீரை - சிறுத்திராத உங்களை.
உமைப்போல் வல்லாரை யறியேடுமனக் கூட்டுக.

னீர்த்தணை மலர்க்குப்பை மேலிசெறி வித்திர்
 இறந்தநிகை வேலைவச மியற்றியவற் கொண்டே
 யார்த்தகம லாசனையன் னீர்திறத்திற் குப்பொன்
 னுங்காணிப் பங்கேனா மார்சொல்வ ரொப்பே. (95)

தலைவன் கலவிநலங் கண்டு தலைவி கூறல்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஒப்புயர்வெவ் புவனத்துங் கிடையாத குன்றைவரை
 யுரவோன் யாண்டுஞ்
 செப்புமிசை கொழுந்தொடிப் படர்கேம நாட்டைமுறை
 செய்யும் வேந்தே
 அப்புமுகில் யாப்பனிழ நாணகல வளைசிதற
 ஆடை சேராத்
 துப்புவெருப் புறவிழிகள் சேப்பநீ செய்கலவித்
 தொழில்தன் னுமே. (96)

தென்றலால்வருந் துன்பத்தைத் தலைவி பாங்கிமார்
 களுக்குச் சொல்லுதல்.

நேரிசை வேண்பா.

ஆமீமய்க்கும் கோன்மருக னார்குன்றைத் தொழியிரென்
 னாமேய்க்கும் வெம்பொருளில் வண்டத்தே—யீமேற்கும்
 நீராஞ் சமர்தா நிலர்தொலைக்கு முழிவளி
 நீராஞ்ச மந்தாதி ழம். (97)

(95) அவற்கொண்டேசெறிவித்தீரெனக் கூட்டுக். நிறத்திற்கு—(உங்
 கள்) நிறத்திற்கு. இப்பாட்டில் சிறுவரை, வல்லாரை, குப்பைமேனி, தை
 வேலை, பொன்னுங்காணி என்னும் பச்சிலைப் பெயர்கள் அடுக்கிவந்த நயங்
 கண்டுகொள்க. (96) முகில்-மேகம்போன்ற கூந்தல். யாப்பு-கட்டு. துப்பு-
 பவளம்போன்ற இதழ். (97) இப்பாட்டில் தென்றலானது யுகார்த காலத்
 துக் காற்றினால் இவ்வண்டத்து, இதை யொக்கும் பொருள் யாதாகுமெனக்
 கூட்டிப் பொருள்கொள்க;

நாணிக் கண் புதைத்தல்.

அஃதாவது, தனியிடத்துந் தலைவனைக்கண்டு வெட்கமுற்றுக் கையினாலே
கண்ணைப் பொத்திய தலைவியைத் தலைவன் வினாவுதல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நிருவாதி யீயு மிருகாற் குளம்புக நேரொமக்குத்
திருவா திரைப்புணி தாமிர்த மாவெனச் செப்புமொழி
யுருவாதிர் நல்ல சலமறைத் தீர்குன்றை யூரணையிர்
வெருவாதி ரென்று மறைத்தீர்கொ லத்தத்து மீன்களையே. (98)

தலைவியைத் தலைவன் மணந்து இல்லறவாழ்வெய்தப்
பாங்கி வாழ்த்துக்கூறல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்,
மீகாமன் போலவுடற் கல்கீமாட்டு விக்குமயில்
வெற்பன் டொற்பின்
மாகாமன் றுதைமன மகிழுமொரு திருமருகன்
வள்ளி காந்தன்
போகாமன் னிசைநேம நாட்டிறைவ வேட்டிலவளைப்
புணர்ந்து வாழ்தி
சாகாமன் மதனுமொருக் காலுமவருந் தாவிரதி
தானும் போன்றிற. (99)

மங்கல வாழ்த்து.

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

ஏனற் பசம்புனக் கூனற் கவின்சூரற்
கின்னேமுற் போகிற் கொள்ளைகொள் ளாது
கொடிச்சிறு மருங்குற் கொடிச்சிய ரிதணிற்
காந்தளங் கையிற் பாந்தளஞ் செம்மணிற்
5 குணில்விசைத் தெறியூப் பணின்மிகக் கூவுப்

(98) நிருவாதி-துன்பயில்லாமை. இருகாற்குளம்-இரண்டு கால்களைப் பக்கத்திற் கொண்டகுளம். அஃதாவது - அல்குல். நேர் - உடன்பட்டு நிற் கின்ற. நல்லசலம்-நல்ல அசலம், அஃதாவது, மலைப்பான்ற தனம். அத்தத்து- அந்தத்தாவுகின்ற கையினிடத்து. மீன்-மீன்போன்ற கண். (99) காமன்- மன்மதன். மருகன் - மருமகன். நேமநாடு - குன்றக்குடி மலையுடைய நாடு. (100) குணில்-கவண்கல். எறியூ என்பது கிளத்தென்பதோடு முடிந்தது. பணின்-இசைபோல,

- கோகிலஞ் சிறிதுமொப் பாகில மென்றாக்
கொக்கடைக் கலமாப் புக்கடைக் கலப்ப
வாயோ வாக்கினத் தாயோத் தொலியுந்
துணங்கற லியாண்டு மணங்குற லோடு
- 10 வெள்ளென்று வெளிற வெள்ளென்று சமழ்ப்ப
நேர்விட வென்றிலாக் கார்விட முருக்கொலிஇந்
திரித்தன விறவுனர் டரித்தன ரின்றி
நெடும்புட் கரத்திற் கொடுப்புலி காட்டி னும்
நிணங்கழி யவாய்க்கொடு கணங்கழி முன்னர்த்
- 15 தோன்றமீண் டுறுவன நான்ற தாசைய
திருத்தியுட் செறித்துப் பொருத்திவார் விசித்த
சிறுமணிக் கோவை யுறுமணி நறங்குந்
கழுத்தின சுணங்கன் குழுத்துணை காப்ப
நீள்வலை சிமிழ்த்துக் கோள்வினை வேளாத்
- 20 தொண்டகர் துவைக்கக் கண்டகங் கலங்கி
யேனஞ் சல்லியம் நானங் குடாவடி
சசஞ்சி கரம்வரை யசஞ்சா மங்க
மெதிரிடத் தொலிப்பவிண் வெதிரிடத் செழியா
வெளிச்செல லுக்கிய வளிப்பகை முழக்குர்
- 25 தண்டந் தேர்புலே தண்டம் போல்வன
பூட்சிக் குஞ்சர மீட்சிப் பேறில
மாட்டிய வமைத்த சாட்டியப் பயம்பிற்
சீயஞ் சித்திர காயம் பூட்கையும்
வீழ்ந்துபே னுழப்பச் சூழ்ந்துகை கொட்டி
- 30 யிடிக்குஞ் சும்மையும் பிடிக்கும் வேட்கையிற்
சாரிகை சகோரங் காரிகைக் குறும்புழ்
சிரவங் கம்புள்க ளரவம் புறவ

ஆயோ என்பது கிளினை யோட்டுஞ் சொல். துணங்கு-வருத்தம். என்று
சூரியன். புட்கரத்தில்-ஆகாயத்தில். வாய்க்கொடு-வாயாற் கெளவிக்கொண்டு,
தாரை-நாக்கு. வேளா-வேட்டு. குடாவடி-கரடி. சசம்-முசல். சீகரம்-கவரி
மான். வெதிரிட-செவிபட. வேதண்டம்-கயிலைமலை. பூட்சி-உடல். மாட்
டிய-மாட்ட. சாட்டியம்-வஞ்சகம். பயம்பு-படுகுழி.

- வொலிப்பிற் கணைக்குங் கலிப்புந் தீராக்
கங்குலீன் கானன மங்கு லிமைப்பு
- 35 மருவியீர்த் திழியு மருளி யோசையு
மிறுலுடைந் தொழுகும் றறவி னாவமுங்
காகதுண் டப்புன் னுகஞ் சம்பகந்
திலகஞ் சந்திர திலகம் பாடலங்
குரவங் கேசர மவங் கோங்கந்
- 40 துன்னுந் துடவையிற் பன்னுஞ் சிகாவள
மகண்டமும் நிரைத்த சிகண்டம் விரித்துக்
கண்ணுள்செய் யேங்கலு மெண்ணு ளடங்காத்
தொழுதிவெந் துழுவியுங் கொழுதிவண் டிமிர்ந்து
பிரசமுந் றெடுக்குஞ் சாசமிந் தீவரந்
- 45 தவனேதேங் குடிக்குங் குவனையொடு கெழுமலின்
விமலஞ் செறிந்தவீரங் கமலந் தெரியா
வருங்கடிப் புதுப்போ தொருங்கு துதையப்
பொதியத் தாரணி பதியவைத் தன்ன
பான்மை தெரிக்கு மேன்மை சூழ்கரை
- 50 நல்வலங் குயிற்றும் பல்வல மெங்குங்
காண்ட மராள குண்ட சாரச
வுலம்பலும் வேறு சிலம்பலும் பாண்டுங்
கருவண் னுதுசெய் திருவண் னுலைத்
தீதி னம்பெற ஆதி னத்திற்
- 55 சைவ சிகாமணி தெய்வ சிகாமணி
முன் னேண் வழிவரும் பன்னேண் பாற்றிய
எண்ணிலர்ப் பெரியோர் நண்ணிவீற் றிருந்த
திருமடத் தெங்கணும் பெருமடங் கழித்துக்
கற்றுங் கேட்டு முற்று முணர்ச்சியால்
- 60 உறவெலா முவார்த்துத் துறவுமெற் கொண்டு
மெல்லாடை விடுத்தாக் கல்லாடை ஈடுத்து
நெஞ்சடை யாது செஞ்சடை வளர்த்து

அருவி-திணைத்தாள். துடவை-பூஞ்சேலை. கண்ணுள்-நடனம். பல்வலம்-
நடாகம். கல்லாடை-காவிலேவந்தடி.

- ரீறுந் கண்டியும் வீறுபெறப் புனைந்து
கவலுந் தொழிலொரீஇச் சிவலிங் கார்ச்சனை
- 65 வாசனை மலரால் நேசமோ டாற்றி
உய்யுங் கருத்தொடு செய்யும் பூசையிற
றண்டா தடிக்குங் கண்டா நாதமும்
பழுதாப் பகரா வெழுதாக்கீனானி
வெந்தழல் வேள்வி யந்தணர் நானி
- 70 லாசலா சம்புக லாச வாமமு
மாவலர் நெடுநிலங் காவல ரினஞ்சிறார்
அடுமரங் கொல்வேற் கொடுமா மொள்வாட்
சமரம் பாரிலுழித் தமரமு மெட்டியர்
காவணம் நிழற்றுறு மாவண மறுகிற்
- 75 பண்டமெண் னைற்றன கொண்டனர் பகருங்
கனலுமுற் றெத்தகை வளலுங் குழுமக்
குரம்பு தடுத்திரீர் நிரம்பும் பண்ணையிற்
றொழுதுசே ருக்கி யுழுதுசொல் வித்திப்
பசும்பயிர் காணலும் விசும்பயிர் தஞ்ச
- 80 வாற்றுக்கா லாட்டியர் நாற்றைப் பறித்து
நடுங்காற் செருக்கி னிடுநீங் குரவையும்
பொற்கதிர் காட்டிய நெற்கதிர் முற்றும்
பதத்திற் களைந்துபல் விதத்திற் பெரும்போர்
தோயந்தந் தரந்தொட வேய்த்து பகட்டிற்
- 85 கவைக்கான் மாழ்கத் துவைக்காப் பலாலங்
கழித்தசெஞ் சாவி பழித்த பதடியைத்
தூற்றி யொழுகையி னேற்றிக் கொடுபோங்
கோடணைப் பெருக்கும் வீடணை வாரை
முற்கலந் திருத்தியம் பொற்கலந் திருத்திக்
- 90 கருமைகண் டறியா வருமையொண் பாந்தும்த்
விருப்புநீந் விக்கும் பருப்பும் நேயமுந்
துவையும்நீ டாண மவையுங் கீரமும்த்

வாரம்-அன்பாக. எட்டியர்-வணிகர். குரம்பு-வரப்பு, விசம்பு-மேகம், வைக்கா-வைத்து. பதடி-சாவி. ஒழுகை-பண்டி,

- வொலிப்பிற் கணைக்குங் கலிப்புந் தீராக்
கங்குலீன் கானன மங்கு லீரைப்பு
- 35 மருவியீர்த் திழியு மருவி யோசையு
மிறலுடைந் தொழுகும் நறவி னரவமுங்
காசுதுண்ட்புன் னுகஞ் சம்பகந்
திலகஞ் சந்திர திலகம் பாடலங்
குரவங் கேசர மரவங் கோங்கந்
- 40 துன்னுந் துடவையிற் பன்னுஞ் சிகாவன
மகண்டமும் நிரைத்த சிகண்டம் விரித்துக்
கண்ணுள்செய் யேங்கலு மெண்ணு ளடங்காத்
தொழுதிவெந் துழையிங் கொழுதிவண் டிமிர்ந்து
பிரசமுற் றெடுக்குஞ் சாசமிந் தீவரந்
- 45 தவனோதேங் குடிக்குங் குவனையொடு கெழுபுலின்
விமலஞ் செறிந்தவீர்ந் கமலந் தெரியா
வருங்கடிப் புதுப்போ தொருங்கு துதையப்
பொதியத் தாரணி பதியவைத் தன்ன
பான்மை தெரிக்கு மென்மை சூழ்கரை
- 50 நல்வலங் குயிற்றும் பல்வல மெங்குங்
காண்ட மராள குரண்ட சாரச
வுலம்பலும் வேறு சிலம்பலும் யாண்டுங்
கருவண் னுதுசெய் திருவண் னாமலைத்
தீதி னம்பெறா ஆதி னத்திற்
- 55 சைவ சிகாமணி தெய்வ சிகாமணி
முன்சினுன் வழிவரும் பன்னுண் பாற்றிய
எண்ணிலாப் பெரியோர் நண்ணிவீற் திருந்த
திருமடத் தெங்கணும் பெருமடங் கழித்துக்
கற்றுங் கேட்டு முற்று முணர்ச்சியால்
- 60 உறவெலா முவர்த்துத் துறவுமேற் கொண்டு
மெல்லாடை விடுத்ததுக் கல்லாடை ஈடுத்து
நெஞ்சடை யாது செஞ்சடை வளர்த்து

அருவி-திணைத்தாள். துடவை-பூஞ்சோலை. கண்ணுள்-நடனம். பல்வலம்-
நடனம். கல்லாடை-காவியேவந்தி.

- நீறுங் கண்டியும் விறுபெறப் புனைந்து
 கவலுந் தொழிலொரீஇச் சிவலிங் கார்ச்சனை
- 65 வாசனை மலரால் நேசமோ டாற்றி
 உய்யுங் கருத்தொடு செய்யும் பூசையிற
 றண்டா தடிக்குங் கண்டா நாதமும்
 பழுதாப் பகரா வெழுதாக்கீளனி
 வெந்தழல் வேள்வி யந்தணர் நாவி
- 70 லாமலா ரம்புக லா வாரமு
 மாவலர் நெடுநிலங் காவல ரினஞ்சிறார்
 ஆடுமரங் கொல்வேற் கொடுமா மொள்வாட்
 சமரம் பாரிலுழித் தமாமு மெட்டியர்
 காவணம் நிழற்றுறு மாவண மறுகிற்
- 75 பண்டமெண் ணைற்றண கொண்டனர் பகருங்
 கனலுமற் றெத்தகை வளலுங் குழுமக்
 குரம்பு ததித்துநீர் நிரம்பும் பண்ணையிற்
 றொழுதுசே றுக்க யுழுதுசொல் வித்திப்
 பசும்பயிர் காணலும் விசும்பயிர்த் தஞ்ச
- 80 வாற்றுக்கா லாட்டியர் நாற்றைப் பறித்து
 நடுங்காற் செருக்கி னிடுந்தீங் குரவையும்
 பொற்கதிர் காட்டிய நெற்கதிர் முற்றும்
 பதத்திற் களைந்துபல் விதத்திற் பெரும்போர்
 தோயந்தந் தரந்தொட வேய்ந்து பகட்டிற்
- 85 கவைக்கான் மாழ்கத் துவைக்காப் பலாலங்
 கழித்தசெஞ் சாவி பழித்த பதடியைத்
 தூற்றி யொழுகையி னேற்றிக் கொடுபோங்
 கோடணைப் பெருக்கும் வீடணை வாரை
 முற்கலந் திருத்தியம் பொற்கலந் திருத்திக்
- 90 கருமைகண் டறியா வருமையொண் பாத்தும்
 விருப்புநீர் விக்கும் பருப்பும் நேயமுந்
 துவையும்நீ டாண மவையுங் கீரமும்

வாரம்-அன்பாக. எட்டியர்-வணிகர். குரம்பு-வரப்பு, விசும்பு-மேகம், வைக்கா-வைத்து. பதடி-சாவி. ஒழுகை-பண்டி.

- பெருகும்வெண் பெருகும் பருகுந் தேறலுங்
கொழும்பான் மல்கிய செழும்பா யசமும்
- 95 வாழை வருக்கைதே மாழையின் கனியுங்
கண்டமும் நானா கண்டசிற் றுண்டியுந்
திருத்தியுண் டாமினென் றருத்தியு மீண்டும்
முன்பின் பாரா தன்பின் வட்டிப்ப
மாற்றலர்க் கிடைந்த வாற்ற^{லா} லிறகிற்
- 100 போது மிடேன்மினென் றோது மோதையு
மொன்றி யென்றும் பொன்ற லின்றி
யுவாக்கட லடக்கு மவாக்கொடு கூனி
யெற்றது கீழாக் தோற்றுவித் தோங்கி
மேலுயர் குன்றை மால்வரை மோட்டிற்
- 105 சம்புமு லந்தரும் பம்புமீ ராறு
கண்ணலார் தொளிர்செவ் வண்ணவான் கரும்பு
தரளத் தொங்கலுஞ் சரளச் சின்னமுங்
கண்டிகைப் பிக்குந் தண்டிகை யூர்தியு
மாழப் புன்றறரை வாழப் பெறீஇயுறப்
- 110 புல்லிநங் கோமள வல்லி தழுவிடும்
பண்ணழிக் குங்குபி னண்ணிளங் கரிணி
துய்ச்சு மிசைந்த மெய்ச்சுவைக் கன்னல்
வானவர் மருளுந் தானவர்க் கரசை
யத்திமா வைத்தெறும் நித்திய வேழர்
- 115 தயித்தியர்க் கழிந்த பயித்திய வண்டர்
குற்றுயிர்க் கிடக்கையிற் பற்றற வுயங்கிச்
சாதலும் பிழைப்ப தாதலு மல்லேஞ்

பெருகு-மோர். மாழை-மாமாம். கண்டம்-வெல்லம். வட்டிப்ப-உணவு
படைக்க. அறவின்-ஒலித்தலைப் போல. கூவி-அழைத்து. ஏற்று-எதிர்த்து.
அது-அக்கடல். கீழா-கீழ்ப்பதெலாக, கிழக்குப்பக்கமாக. மோட்டில்-உச்சி
யில். சம்புமூலம்-சம்புவாகிய மூலப்பொருள். கோமளவல்லி-அழகிய வள்ளி
நாயகி, பெண்யானையாகிய தெய்வயானை. துய்ச்சும்-உண்ணும். அத்திமா-
கூலிற்றேன்றிய மாவாகிய சூரன்.

- சுதையோ மருள்விட மதையோ வருந்தினம்
 மருந்துண் னுமையே பொருந்தும் நம்மிற்
 120 றிசாமுகங் கவற்றும் றிசாசரர் வலிய
 ரென்னுத் தம்மு ளின்னாப் படரும்
 வெருணனி துரப்ப வருளமிழ் தொழுக்கிய
 கனற்கட் பிறந்து புனற்கட் கிடந்து
 கார்த்திகை வளர்த்த சீர்த்திய கழைமெய்த்
 125 தண்மையும் போதத் திண்மையுந் தவாது
 பாகும் பொதுளியுள் ளாகும் வலிர
 மற்பழு மின்றிப் பொற்ப வானுமை
 துன்னியெவ் வுயிர்க்குஞ் சுகந்தரு மதனை
 129 முன்னிப் பழிச்சுகர் மன்னிவாழ் வாரீர.

(100)

வெருள்-அச்சம். கழை-கரும்பு. அதனை-அக்கரும்பை.

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரெழுதிய குறிப்புரையுடன்
 முற்றிற்று.

சுருது
 (850)

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
2	7	புகழ்க்குன்றைக்	புகழ்க்குன்றைக்
8	13	வறவுந்	லறவுந்
23	16	யுங்கொ	யுங்கொ
24	16	தொழில்வரில்	தொழில்வரிற்
27	26	ரகில	ரகில்
„	28	வந்து	தந்து
40	16	தொழி கூறுதல்	{ தொழி அன்னப்பறவை யைத் தூதுபோகக் கூறு தல்.
46	3	தனியிடத்துந்	

ஸ்ரீமத் மஹாமஹோபாத்தியாயர்
பண்டித
உ.வே. சாமிநாதையரவர்கள்

சாத்துகவி

எண்சீர்க்கழிநெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்

சீர்மலிந்த தென்னரியக் குடிவாழும் பெருமை
திசும்புலவர் பலர்கூடிப் பாடியுத வென்னப்

பேர்மலிந்த வத்தலம்வாழ் பெருமானே ரினமான்
பிறங்குமாச் புடைச்சீனி வாசநெடு மாலின்

சீர்மலிந்த திருநாள்வா கனக்கவிக ளமுதா
யினிக்கவளித் தனனமரா வதிபுத்தூ ருடையான்

தார்மலிந்த புயத்தண்ண மலைப்பெரியோ னளித்த
தமிழ்க்குருசில் இராமநாதப்பெயர்மே தகையே.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீ சாமலஜயம்.
முகவுரை

சீருள், சிறப்பும் வாய்ப்புப் பண்ணிய பழியாகிய பாதககண்டத்தில் எந்நாட்டினும் சிறந்த தென்னாட்டிலுள்ள இலிக்குந்திச் செட்டிநிபந்தியாவாரியம் வரையாது வேண்டிய கொடுக்கும் பாண்டமண்டலத்தில் சீழ்த்தி ருசயிலுள்ள தெனூற்றில் வடகலையில் வட்டிநூலேங்க முடைய ஸ்ரீவேராயப் பெருமான் சதாசாந்திர்ப்பரவன் தென் நெய்யாப்பியாப் பிளங்கும் அரியக்குடி என்றும் சீவிய கைத்திபத்தில் ஸ்ரீமான் அ. ச. சாம. கா. ஸ்ரீவீராயன் செட்டியாய் அவர்களுக்கு முறையாய் சித்தி ந்த தேவஸ்தான அடிகாபி ராயகலைந் தொட்ட சந்தில் வைகாசிநீராசு பி ரமோத்சவைத்திற்கு காவலு சந்தாய் சி வராப் பித்திரை மா தம் 28-ர் தேதியே ஸாஜாஜோகணமாகிப் பூர்வாங்கம் கண பெறுவதை உணர்ந்து, அப்பெருமான் தொன்று தொட்டு எங்கள் பாவனைக்குல தேய்வமாதலாலும் அக்ககரம் எனது வேட்டகமாதலாலும் ஆங்குச் சென்று, முத்தநிருவான் முத்தலை அக்ககர்கொன்னாக்காட்சியைத் தரி சித்துக்களித்துக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில், 12-ஆம் திருவாண்டித் தி போற்சுவத்துக்குக் சீருள்ளு தத்தில் சீர்மீகவும் வற்றிரிசுசு அக்கீரை க்கொண்டே ஒருவாயு காலை விழாக் கொண்டருளித் தெப்பத்தை விட்டிழங்கித் தீர்த்தமண்டபத்திற் செழுந்தருளிக் தீர்த்தப் பிரசாதம் அனுக்கிரகிக்கும் சமயத்தில் “இவ்வருடம் மழையின்மையால் திருக்கு ளத்தில் தண்ணீரின்றித் தெப்பம் கண்கு சுற்றுவுதற்கு இயலா திராப் பது, வெருணங்கன்கடித் தரிசிக்கக்கூடிய உ த் ள வ விநிசைக்கு முற்றும் குறைவாயிருப்பதால், இன்று மே க ங் க ள் மழைபொழிய உமது சுருணை மழை பொழிந்த நாளில் வேண்டும் என்று பக்கணங்கள் குறையிசந்து வேண்டிநின்று தத்தம் இல்லங்கட்கு வழிக்கொண்டனர் அதை எம்பிரான் திருவுள்ளம் பற்றியதற்கு அறிகுறியாக மாலைநிலை யேவானம் கறுத்துச்சிறிது மழையும் தூறிக்கொண்டிருந்தது.

அன்றிரவு 16 நாழிகைக்குமேல் ஆகாயத்தில் மேகங்கள் ஒருங்கு ஈண்டி வடதிசையில் ஒரு நாழிகை வழி தூரத்திலுள்ள பெருமரக் காட்டில் பெருமழை பொழிந்து அரியக்குடிக்குக் கண்டவாய் என்ற நீர்நீலை

நிறைந்து மடைவழியாகத் திருக்குளத்தில் நான்கு நாழிகை கிடைத்தில் தண்ணீர் நிரம்ப, ஆங்கு அமிழ்ந்து கிடந்த தெப்பாடி பக்தஜனங்க ளின் உள்ளக்கொர்ச்சியேபோல் மேலுயர்ந்து, மிதந்து விளங்கிற் ற. இவ்வைப வத்தைக்கண்ட அனைவரும் ஸ்ரீநிரிவாசப் பெருமானை மன மொழி மெய்களால் நினைந்து நினைந்து உருகியும் தோற்றிகங்களாற் பாடியும் ஆனந்தத்தால் ஆடியும் சந்தோஷமென்னத்திற் நினைத்தனர்.

அப்பால் எம்பெருமான் மண்டபத்தினிருந்து தெப்பத்தில் வீற்றிருந்தருளிச் திருக்குளத்தில் மூன்று பிரதட்சணமும் மிக்க சீகரவாக் களத்துடன் நிறைவேற்றுவித்துக்கொண்டருளினன். இதனை உடனிருந்து கண்டுகளித்த யான் ஆராமை பற்றி “தண்ணிய பொழில் மூழ்” என்ற பாவினை உடனேபாடி எம்பெருமானுக்குப் புனைதேன். அதனைக்கேட்டுக் களித்து வியந்த கெடுவைச் சங்கீதசாகிய சாமர்த்தியத் தமிழ் விதவான் ஸ்ரீமத்திராமசுவாமி அப்பங்கார் அவர்களுள் ஸ்ரீமத்கால் மீகி ராமாயணப் பிரசங்க வியாபகரான சமஸ்கிருத விதவான் வபதப் பங்கார் அவர்களும், இவ்வாறே உதலவ ஆரம்பமுதல் முதறும் வாய் யில் ஒவ்வொரு நாள் விசேடத்தையும் உள்ளவாறு பாடவேண்டு மென்று பெரிதும் வற்புறுத்தினர். இதனை அலுசரித்து மெலு பலரும் மிக்க விருப்பத்தோடு கேட்டுக்கொண்டனர். அன்னோர்கள் வாய்மொழித் துணைபிருப்பினும், எம்பெருமான் திருவுள்வப்பாங்கு எவ்வாறிருக்குமோ, முதலெடுத்துப் பாடுகிறது எவ்வாறு, என்று பல ஆலோசனைகளுடன் போய்க்கொண்டிருக்கையில், ஒரு நந்தவன விஷயமா ய்த் தோட்டக்காரரிடாவர் சம்பாஷணையில் ‘பூக்கும் என்னேறன் பாடு நிரம்ப இருக்கிறது, என்ற வர்த்தைகள் கொச்சையாய்ச் செவிக்கு எட்டியன. அதையே எம்பெருமான் தந்தமுதலெனக்கொண்டு ‘பூக்கும் புனல்குழி’ என்ற கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுளைப் பாடிமுறையே உதலவக்கவிகள் முற்றிலும் முற்றுவித்தேன்.

ஒங்கி உலகளந்த உத்தமன் திருத்தாவில் ஒன்றுக்கும் பற்றாத நிறியேன், எனக்கு அவ்வாண்டவன் அளித்த சிற்றறிவுக்கெட்டிய மட்டில் பாடிப்புகுணந்தது இலீதாதலாலும், புகழினும் இகழினும் எனக் கோர்பற்றுமில்லை ஆதலானும் இதனைப்படிக்கும் அறிஞர்கள் குறைகளை நிரப்பிக் கொள்ளுமாறு மிகவும் வேண்டுகின்றேன். தங்கள் லௌகிகப்

கலைச் சிற்பிகள் பாராட்டின இதை நன்றி அச்சிட்டோடுதவிய செந்தமிழ் அச்சியர் ஸ்ரீமத். மு. இராகவையங்கார் அவர்கட்கும். மயிலாப் பி கம்பர்விலாசம் ஸ்ரீ மத். வெ. இராஜகோபாலையங்கார் அவர்கட்கும் என் மனமார்த்த நன்றியைச் செலுத்தும் கடப்பாடு உடையேன். அன்றியும் இப்புத்தகத்தைப் பெரிதும் அன்புடன் பாராட்டி அச்சிட்டு வெளிப்படுத்திய அரியச்சூழ் ஸ்ரீமான் ஐயி. சாம. கிருஷ்ணன் செட்டி யார் அவர்கள் மேன்மேலும் பெருஞ் செல்வமும் திக்காயுளும் மன் சிய புகழும், மங்களிய குணங்களும், சீவநிலை நெடுவாழ்வுமும் வ நன் மக்கள் பெறு முகலீய எல்லாப் பாக்ஷியர்களுந் பெறும் நெடிது லாழும் வன்மை எல்லாவற்றின் மாறு பெருமான் திருவடித்தாமரை களை இணையமுது பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ரத்தாகுடி ஒரு

ஆடி மீ 10-உ

ஐயி. நாக. சாம. அ

இராமநாதன் செட்டியார்.

அமராவதிபுதூர்.

M. H. MAHAHO PADHYAYA,
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,
TIRUVANMIYUR, MADRAS-41.

4024
(895)

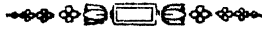
ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ சாமஜெயம்.

அரியக் குடி

ஸ்ரீதிவானப் பெருமான் திருவிழா

வாகனக்கவி

கடவுள் வாழ்த்து

அரசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தர்

புதிற் புனற்குந் தருமியைப்

புகழப் பெருமான் கொண்டருளுந்

வாக்கு மனக்குக் கெட்டாத

வாத்த திருநாட் கவிபுணையந்

தேற்றம் வெண்ணெய் காட்டுகெவந்

சிறந்த புவனந் தெரிதரவங்

காக்குந் திருவா யொருதெய்வங்

காக்குங் கடமை யுடைத்தாமால்.

(1)

முகல் திருநாள்-அன்னவாகனம்.

(பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தர்)

சீவாரியைத் திருநகரந்

தினமுஞ் செழித்துச் சிறத்தோங்கந்

திருவேங் கட்டமா மலைகடந்து

சேர்ந்த கருணைப் பெருங்கடலே

பாரார் புகழ்வை காசிலிழாப்

பத்தர் குழுமு முதற்றிருநாட்

பால்வெண் ணிறத்த மடவன்னம்

பற்றி யுகைக்குந் தகையென்னே

அரியகுடித் திருவிழா

தாரார் கந்தம் திருத்தேவி
 தளர்மெல் னடைவாய் சீட்டுக்கித்
 தானே யுணர்நக் திவுருளமோ
 தண்ணங் கமலத் தனிசிலயன்
 வாரார் புகழ்ச்சே வடியுறையாய்
 மகிழ்ந்து கொடுக்கக் கொண்டருளு
 மாண்போ அன்னம் முதல்மையென
 வைத்த பொருளோ வழங்குதியால். (2)

இரண்டாந் திருநாள்-சிங்கவாகனம்.

(எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.)

அங்கமா லுணர்ந்த வேடியர் நிறைந்த
 அரியவாழ் வுடையசெங் கண்ணு
 சிங்கவே தேறி யழகிய விசண்டார்
 திருவிழாக் கொண்டமை கண்டோர்
 துங்கமார் குலத்தோ ரொருவரை யொருவர்
 சூழ்ந்துதாங் குதல்மா பென்றோ
 சிங்கவா கனமுன் சிங்கமா கியவன்
 திருவடி சமந்ததை யன்றே. (3)

மூன்றாந் திருநாள்-அழமான வாகனம்.

(அறுசீர்க்கழி நெடி லாசிரிய விருத்தம்.)

* புவிசமந்த பேராற்றற் குடையுடையா
 ரென்றாலும் புலவர் பாடுங்
 கவிசமந்த வாழ்க்கையரே யென்றுமுளா
 ரென்றுலகங் காணுதற்கோ

* புவிசமந்த பேராற்றற்குடை. என்பதில், பூமியைத் தாங்கிய
 ஜித்சோடனாகிய குடை என்பது தொனிப் பொருளாகும்.

வாகனக்கவி

அவிமமர்த அர்த்தணர்வா புகழியைக
 யச்சுதனை அழியா ஊயுட்
 கவிசுந்தர சாட்சிகொடுத் தருளினைமுள்
 ஐத்திருநாட் காட்சி மன்றே

(4)

நான்காந் திருநாள்-கெருடவாகனம்.

(அறுசீர்க்கழிஞ்செ லாகிரிய விருத்தம்)

மன்னம் பரிபூய் பொழிலியை
 யானாஞ் சீனி வாகுப்பேய்
 மன்னும் பெரிய பெருமானெ
 வைகா சீரினான் சார்னிழனிற்
 பொன்னம் பறவை யூந்தெகற்குய்
 போந்தாய் கயமுன் சதயிபுது
 கன்னன் கொண யான் யபமொன்று மில்லெக்
 கருணை பென்னையோ.

(5)

ஐந்தாந் திருநாள்-சேஷவாகனம்.

(அறுசீர்க்கழிஞ்செ லாகிரிய விருத்தம்)

சாணந்தந் தவற்பொழின்று⁴ ழியைகர்த்
 திருக்கோயிற் கமலக் கன்னா
 சீரனந்தங் கொளுமைந்தாக் திருநாளில்
 வெண்பொன்னுற் சிறக்கர் செய்த
 உடானந்த னுச்சிம்பொற் பணம்பாய்ச்சி
 செழுப்பவனி யுலந்து போந்தாய்
 பேரனந்தம் பெற்றாலும் † பெரும்பணத்திற்
 கடங்காமாய் பேசங் காலே.

(6)

* அழியா ஊயுள் கவி - சிவஞ்சீனியாகிய அனுபவன்.

† பெரும்பணம் - பெரியபணம், விருத்த சென்னை.

அரியக்குடித் திருவிழா

கவியு நிறநாட்டி நிக்தேவே [புறநாடு]
 தேருங் கரியும் பரிமாவுந் செறிவுக்குவரை தெய்வத்த
 செல்வக் குசேலந் கனப்படய
 திருவைச் செலுத்துந் செழுதிநீய [பெற்று]
 பேருந் தொண்டைய விலக்குமி எம்பிராட்டி நீட்டி பண்ட
 பிறிதோர் தொடையுங் கொடுத்தனைபோன்
 பின்னா மவனாப் பற்றினொடுத் [புறநாடு]
 துருநாடு புகழுவன் திருக்குடையைய யளித்தகங்கி உத்தி
 மணினென் றுகைத் தொழுவானு
 யரியையாயி் துதியாமால். (13)

வழாந் திருநாள்-புட்பக விமானம்.

(அறுசீர்க்கழி கொலாசெய விருத்தம்)

மாதேவி தாநன் மன் தருப்புவைத்
 சிலைகொடி மாநாண் பூட்டித்
 மீளாதேவி வழிபாத மதனையாய்
 செறியரிமைப் புட்பகம் தாதந்
 மீளாதேவி தலைமீட்டுப் புட்பகம்பொக்
 ததுகைதழிந் தெரிக்கே பின் று
 புத்தேவியுந் கட்டிப் புட்பகம்பொக்
 துறு கண்டொடும் புதுமை தகைவ. (14)

வட்டாந் திருநாள்-(காலி)வெண்ணெய்த் தாழி,

விடி-இவகுநிறை வாகவாம்.

(அறுசீர்க்கழி கொலாசெய விருத்தம்)

கடந்தபுக முடிவாயில்வாழ் திருமடங்கை
 மனமுலக்த கவவா வெங்கும்
 படந்தபழ மறைக்கிறவா முன்னு கொ
 மடியவக்த பாக்கு மரமேல்

அடர்ந்தபெருங் கானகத்தை யடைந்தபஞ்ச
 டாண்டவர்க்கா யன்று தூது
 நடந்தபிரானின்று வெண்ணெய்க் குடங்கவர்த்து
 தவழ்ந்ததென்ன ஞாயந்தானே. (15)

கண்ணாடி வந்திறைஞ்ச மரியையில்தா
 யாவெட்டாம் விழிநீர் காலைக்
 கண்ணாடி யிற்றிருநீம் வெண்ணெயொடு
 பலவுருவங் காட்டிப் போந்தா
 யுண்ணாடி யுளவறிந்த திருடர்செய
 விஃதேயா முன்னை யுள்ளக்
 கண்ணாடி யிந்நகர்ச்சே வகன்பிடித்தெங்
 களுக்கெல்லாம் காட்டி னானே. (16)

எத்திக்கும் புகழரியை நகராசே
 வெண்ணெய்கவர்த் தின்று காலைப்
 புத்திக்கெட் டாநாளென் றேமாற்றிப்
 பிடிபட்டுப் போனாய் பாளுட்
 சத்திக்கு மூடங்க மாவேறி
 யோடுகின்ற சமையம் வீடு
 சித்திக்குஞ் செயற்காவற் கூடத்தார்
 கையில் மீண்டுந் திக்குடியே. (17)

ஆன்பதாத் திருநாள்-திருத்தேர்.

(அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.)

தாரதமி யம்பார்த்தா தரிப்பவர்கட்
 கவ்வுதவி தானே சேரும்
 பாரதங்கண் டருளியநாட் பாண்டவர்கள்
 வேண்டவிறற் பார்த்த னேறு

உள்ளக்கண் நாடி—மனக்கண்ணால் கண்டு. சேவகன் ஊர்காவலன்,
 அரியக்குடித் திருக்கோயில் கண்ட சேவகஞ் செட்டியாரவர்கள்.
 எட்டாநாள்- எட்டாந்திருவிழா, எட்டாத நாள். செயற்காவற் கூடத்தார்
 (வீடு சித்திக்குஞ்) செயற்கு ஆவலுள்ள கூடஸ்தர், சிறைச்சாலக்குரியவர்

அரியக்குடித் திருவிழா.

மோசதம்பூட்டியபரிசு னோட்டியநீ
 பிராட்டியரோ னெம்பூ ரிப்ப
 மாரதமோட்டின ரமரா வநிராட்டார்
 காணரியை வாழு மாலே.

(18)

பத்தாம் திருநாள்-கோரதம்.
 [அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்]

இருதிரண்டு மூன்றினிலுஞ் சிறந்துயர்வை
 காசிவிழா வீரைந் தானாள்
 எருதிரண்டு பூட்டிவரும் வருணரதத்
 தினிற்றேவ ரிமைஞ்சி யேத்திக்
 கருதிரண்டு மாதருடன் பார்த்தசா
 ரதிக்கோலங் கண்டா யென்னே
 பொருதிரண்டு கரையுமலை யெறியுமது
 நதியரியைப் புரியின் மாலே.

(19)

பதினொராந்திருநாள்-வெள்ளிரதம்.
 (அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.)

கலைகொண்ட புகழாள ருறைகின்ற
 அரியைபிலவாழ் கருணை மாலே
 விலைகொண்ட வெள்ளிரதத் தன்னைமா
 ரிருவருடன் விளங்கிப் போந்தாய்
 அலைகொண்ட பாற்கடல்தான் கரைபுரண்டங்
 கெய்தியதோ வன்றேல மாறா
 நிலைகொண்டவழுதகடம் பொங்கிவழிந்
 தோடியதோ நிகழ்த்தவாயே.

(20)

அமராவதி நாட்டார் பன்னிரண்டு ஊர்கள் கொண்ட அமராவதி நாட்டு ஜனங்கள் தேவர்.

வருணரதம்—அருச்சுனனேறிய தேர் அக்கினி தேவனார் கொடுக்கப்பட்டதா தலாள், இக்கோரதம் வருணரதமென்று நயம்பட கூறப்பட்டது.

வருணரதம்—வருணனார் கொடுக்கப்பட்ட தேர். மதுரை—அரியைக்குப் பக் கத்தோடும் தேனாறு.

பன்னிரண்டாந்திருநாள் தெப்பம்.

(எழுசீர்க்கழி நெடிவாசிரிய விருத்தம்.)

பயத்திலே பிறந்து வளர்ந்தபொற் கொடியும்
 பஃறலைப் பார்தஞ்சு சியின்மேற்
 பயத்திலே சூழ்ந்து கிடந்தபூக் கொம்பும்
 பங்கயச் செங்கையா லணைபயப்
 பயத்திலே கிடந்து வளர்ந்தநீ யவரைப்
 பற்றுபு தெப்பம்வீற் நிருந்தாய்
 பயத்திலே கிடக்கு மச்சமா முனக்கும்
 பயமுண்டோ அரியை வாழ்பவனே.

(21)

தண்ணிய பொழில்சூழியைவாழ் முகுந்த
 சாமிநீ திருவுள முகக்குந்
 திண்ணிய தெப்ப மியங்கநீ ரின்றிச்
 சிந்தைநொந்தயர்ந்திடும் போழ்திற
 புண்ணிய முகில்கள் கணத்தினிற் குமுறிப்
 பொழிந்துநீர் நிறைந்தது சுற்றப்
 பண்ணிய பெருமை முன்மழை தடுத்த
 பரிசினைப் பாற்றிய தன்றே.

பதினமூன்றாந்திருநாள்-விடாயாற்றி.

(அறுசீர்க்கழி நெடிவாசிரிய விருத்தம்)

வானைபாய் தடம்புடைசூழியைவா
 மெழ்க்கன்குல வாழ்வே செம்பொற்
 றானைவா னுறநீட்டி யளந்ததிருத்
 தாடாளா தசக்கிரீவா
 நானைவா வின்றுபோ வென்றாய்க்கும்
 விடாயாற்றல் ஞாயந் தானே
 நீயை யா தியரைத்தான் விடாயாற்றி
 வென்றுணை நிகழ்த்து வாரே.

(23)

முதலிலும் மூன்றிலும் உரும பயம்—பால்., இரண்டிலும் நான்கிலும்
 வரும் பயம்—நீர். பயத்திலே—(நீரில்) கிடக்கும் மச்சத்தைக்கு (மீனுக்கு) பய
 முண்டோ என்க.

பதினொன்றாந்திருநாள் அலர்மேல் மங்காபுரம் சேரல்.
(அறுசீர்க்கழி றெடி லாசிரிய விருத்தம்)

அலர்மேன் மங்கை யகலாந்
அரியை நகரி லமர்ந்தோனே
அலர்மேன் மங்கை மணவாளா
அழகார் வடவேங் கடகாதா
அலர்மேன் மங்கை திருமார்பி
லணியா விருந்தும் றெடுந் தூய்
தலர்மேன் மங்கை புரஞ்சென்றாய்
காதற் கடற்கோ ளனவுண்டோ (24)

பதினைந்தாந் திருநாள்-புவினைக்கிளை வேலவை.
(அறுசீர்க்கழி றெடி லாசிரிய விருத்தம்.)

விருத்திசெயுந் தனவணிக நுடையரியைக்
கோபால விமலா முன்ன
பொருத்திபுனைத் திருமாடை யொன்றுபல
வாவினளர்க் கயமச் செய்தாய்
திருத்தியபுந் குழன்மடவார் பலர்களைந்த
ஏகிலொருங்கே திருடிச் சென்றாய்
கருத்தெதுவோ பொதுவர்குலந்
தினில் வளர்ந்தாய் நடுநிலைபை கண்டோ மின்றே. (25)

உரமேறிய் பரிமெல்லாம் விண்ணேறி
வளரரியை யுடையாய் புன்ல்ல
மரமேறிக் கலை சுருட்டி யொளித்தாய்
யெனத்தேடி வந்தோந் தேதாய்
புரமேறி மீண்டாற்குக் கலைவிரித்தாய்
காட்டிலெளிப் போத்தா யென்று
வரமேறி யொளிர்சாயி வீட்டுவா பிவிர்கண்டோம்
மகழ்கொண்டோமே. (26)

வாழ்த்து.

திருமலைபோற் பற்பலகோ புரமிக்க
 னுள்ளவெனுந் திருவுள் ளக்காற்
 றிருமலைமே லிருந்திரை வந்தபெரு
 மாள் திருநாள் திணைமுங் கான்பாண்
 திருமலையே யெனவருவார் நனவினும்போ
 கங்கொலெ னுந் திருக்கோ லஞ்செய்
 திருமலையர்ச் சுகருமவர் வழியோரார்
 நெரிவாழ்வு சிறக்கமன்றே. (27)

சரிமுக்குறி லாதசத்திய
 வேதியர்க்கு விழாவினில்
 ஐந்தற்கரி தானபோதன
 மதவுகிற்பவர் வாழியே
 தேர்முக்குற ஊரவர்க்கமு
 தேயெனத்தகு போனகஞ்
 சீர்பெறப்பரி மாறியிட
 சிதம்பராதலம் வாழியே
 சீரிமுக்கு மறக்காயை
 சொலித்தேவங்கட நாயகன்
 தேயாபித்தர வாகனம் பணி
 தேருமுந்தயர் வாழியே
 தாரிமுக்கும விவாகக்குழற்புனி
 மாநாமதமு பாசியாந்
 முடிவுசுற்றா நிலாவளக்கொந்
 சாரித்தலும் வாழியே. (28)

அத்திக்கு முன்வந்த அரியைநா
 யகன் றிருநா ளனைத்தும் நோக்கிச்
 றற்றிக்கு முள்ளமவன் றிருவருள்புக்
 ளக்கலிந்து அகித்த வித்தந்
 தித்திக்குங் கனிபடிப்போ ரிவ்வுலக
 வின்பமெல்லாந் திறக்கத் தயக்க
 முத்திக்கும் வழிகாண்டர் நாற்றிக்கு
 மவர்புகழை மொழியுந் தானே (29)

வாழ்க அரியை மலர்மடந்தை பூமாத
 வாழ்க வெவல்லாம் வல்ல இறைவன். (30)
 சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!
 முற்றிற்று.

